

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA
ŚRODOWISKO

MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO MIASTA HAJNÓWKA - REJON
UL. PIASKI I UL. WŁADYSŁAWA JAGIEŁŁY

Opracowanie:

KANON spółka z o.o.

Nadarzyńska 54

05-805 Otrębusy

Zespół Autorski:

mgr inż. Inga Hutkowska

inż. Agnieszka Lewandowska

mgr inż. Tomasz Popęda

Otrębusy 2022

SPIS TREŚCI

1.	WSTĘP	6
1.1.	PODSTAWA PRAWNA	6
1.2.	CEL I ZAKRES OPRACOWANIA.....	6
	ZAKRES PRZEDMIOTOWY.....	6
	ZAKRES POWIERZCHNIOWY	7
1.3.	METODYKA	8
1.4.	MATERIAŁY WEJŚCIOWE	9
2.	POWIĄZANIA PROJEKTU PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	11
2.1.	WPROWADZENIE	11
2.2.	DOKUMENTY STANOWIĄCE PODSTAWĘ DO SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU	14
2.3.	MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W OBSZARZE PLANU	16
2.4.	INFORMACJE O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO PLANU	17
2.5.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA ORAZ SPOSOBY, W JAKICH ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE W PROJEKCIE PLANU.....	19
3.	CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO REJONU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU.....	20
3.1.	KLASYFIKACJA FIZYCZNO-GEOGRAFICZNA, BUDOWA GEOLOGICZNA I RZEŻBA TERENU.....	20
3.2.	GLEBY	22
3.3.	WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE	24
3.4.	POWIETRZE	26
3.5.	KLIMAT	30
3.6.	HAŁAS.....	30
3.7.	PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE	34

3.8.	FAUNA	34
3.9.	FLORA	36
3.10.	FORMY OCHRONY PRZYRODY, POWIĄZANIA PRZYRODNICZE	39
3.11.	WALORY KRAJOBRAZOWE I KULTUROWE.....	40
4.	ISTNIEJĄCE ZAGROŻENIA DLA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA ORAZ PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA	42
5.	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU	43
6.	PRZEWIDYWANE SKUTKI WPŁYWU USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO	44
6.1.	WPŁYW NA WARUNKI ŻYCIA I ZDROWIE LUDZI	44
6.2.	WPŁYW NA BIORÓŻNORODNOŚĆ, FAUNĘ I FLORE.....	47
6.3.	WPŁYW NA POWIERZCHNIĘ ZIEMI I GLEBY.....	48
6.4.	WPŁYW NA ŚRODOWISKO WODNO-GRUNTOWE, WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE	51
6.5.	WPŁYW NA ATMOSFERĘ I WARUNKI KLIMATYCZNE.....	52
6.6.	WPŁYW NA KLIMAT AKUSTYCZNY	54
6.7.	ZAGROŻENIE PROMIENIOWANIEM ELEKTROMAGNETYCZNYM.....	55
6.8.	WPŁYW NA ZABYTKI I DOBRA MATERIALNE	55
6.9.	WPŁYW NA KRAJOBRAZ	56
6.10.	WPŁYW NA OBIEKTY I OBSZARY OBJĘTE OCHRONĄ PRAWNĄ, POWIĄZANIA PRZYRODNICZE.....	57
6.11.	WPŁYW NA GOSPODARKE ODPADAMI	58
7.	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO ORAZ ODDZIAŁYWANIU NA OBSZARY SIECI NATURA 2000....	59
8.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ZAPOBIEGAJĄCYCH, OGRANICZAJĄCYCH LUB KOMPENSUJĄCYCH POTENCJALNE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	60

9.	PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH	60
10.	TRUDNOŚCI PRZY OPRACOWYWANIU PROGNOZY WYNIKAJĄCE Z CHARAKTERU DOKUMENTU.....	61
11.	PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU..	62
12.	STRESZCZENIE	63
	ZAŁĄCZNIK: OŚWIADCZENIE KIERUJĄCEGO ZESPOŁEM	65

1. WSTĘP

1.1. PODSTAWA PRAWNA

Podstawą niniejszego opracowania jest ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.). Zgodnie z ustawą, wymagane jest przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Prognoza oddziaływania na środowisko jest integralną częścią procedury oceny oddziaływania na środowisko.

1.2. CEL I ZAKRES OPRACOWANIA

Prognoza pozwala na zidentyfikowanie wpływów środowiskowych, które mogą powstać na skutek realizacji ustaleń projektu planu, oraz jest podstawą do określenia działań mających na celu ograniczenie ewentualnych negatywnych skutków. Analiza ustaleń dokumentów planistycznych na etapie ich powstawania jest zgodna z zasadą eliminacji zagrożeń u źródła, co przynosi pozytywne efekty społeczne, gospodarcze, ekonomiczne, a przede wszystkim środowiskowe.

ZAKRES PRZEDMIOTOWY

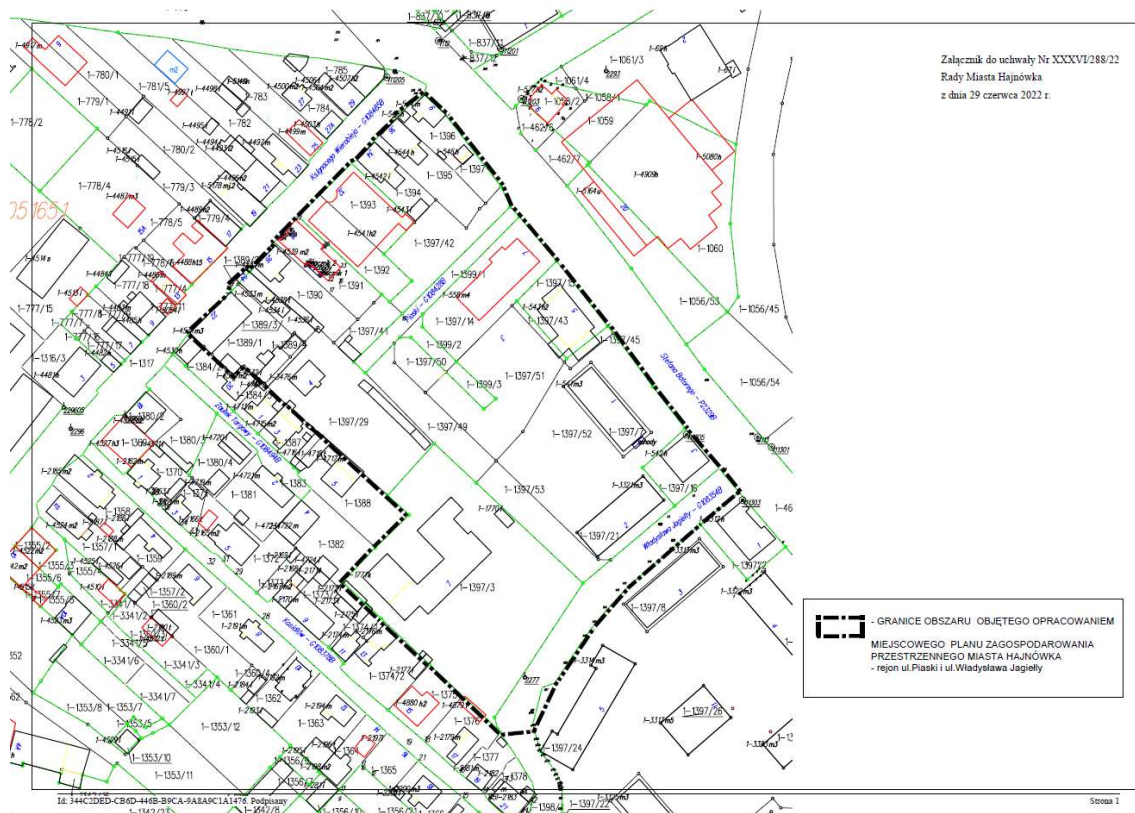
Zakres prognozy określa art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.). Zgodnie z art. 57 ust. 2 oraz art. 58 ust. 3 zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko ustaleń planu miejscowego uzgadnia Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny.

Zakres niniejszej Prognozy został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku (pismo znak: WPN.411.1.42.2022.AR z dnia 08.11.2022 r.) i Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Hajnówce (pismo znak: NZ.0523.3.2022 z dnia 03.11.2022 r.).

ZAKRES POWIERZCHNIOWY

W niniejszej prognozie dokonuje się oceny oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka – rejon ul. Piaski i ul. Władysława Jagiełły sporządzanego na podstawie uchwały Nr XXXVI/288/22 Rady Miasta Hajnówka z dnia 29 czerwca 2022 r., wraz z obszarem pozostającym w zasięgu oddziaływań wynikających z realizacji postanowień projektu planu.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmuje obszar o łącznej powierzchni ok. 2,2 ha. Granicę przedstawiono w załączniku graficznym do uchwały intencyjnej o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, zgodnie z poniższym rysunkiem.

Ryc. 1 OBSZAR OBJĘTY SPORZĄDZANYM MIEJSCOWYM PLANEM ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA HAJNÓWKA – REJON UL. PIASKI I UL. WŁADYSŁAWA JAGIEŁŁY, źródło: uchwała Nr XXXVI/288/22 Rady Miasta Hajnówka z dnia 29 czerwca 2022 r.

1.3. METODYKA

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez Ustawę z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu miejscowego planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy przedmiotowego planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji planu - tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu, proponowane formy użytkowania determinują bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody.

Z uwagi na fakt, że plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z pewnym przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Rodzaj zagospodarowania jest czynnikiem determinującym największe przekształcenia środowiska.

W trakcie sporządzania niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko wykorzystano następujące metody i techniki:

- analiza istniejących opracowań literaturowych i kartograficznych;
- diagnoza i ocena stanu środowiska przyrodniczego na podstawie zebranych danych i wizji terenowych;

- identyfikacja zagrożeń środowiska przyrodniczego;
- analogii środowiskowych (przy założeniu – stałości praw przyrody).

Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

1.4. MATERIAŁY WEJŚCIOWE

Prognoza oddziaływania na środowisko wymaga rozpoznania terenu pod względem istniejących form zagospodarowania, stanu środowiska oraz występujących presji środowiskowych.

Poniżej przedstawiono dokumenty i opracowania wykorzystywane w trakcie prac nad niniejszą prognozą (należy tu zaznaczyć, że nie uwzględniają one bogatej literatury dotyczącej poszczególnych zagadnień środowiskowych):

- „Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe miasta Hajnówki na potrzeby projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówki oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka, Usługi Ekologiczne EcoEkspert Małgorzata Strzyż, Kielce – Hajnówka, 2022,
- Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka (uchwała Rady Miasta Hajnówka Nr XXX/182/05 z dnia 30 listopada 2005r. zmieniona uchwałami: uchwałą Nr VII/44/11 Rady Miasta Hajnówka z 25 maja 2011r., uchwałą Nr XXXV/258/14 Rady Miasta Hajnówka z dnia 9 kwietnia 2014r. i uchwałą nr XVII/125/16 Rady Miasta Hajnówka z dnia 18 lipca 2016r.),
- Program Ochrony Środowiska dla Miasta Hajnówka na lata 2017-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2026, Hajnówka 2017;
- Strategia Rozwoju Miasta Hajnówka na lata 2016-2025, Hajnówka 2016 r.;
- <https://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy>,
- <https://bdl.lasy.gov.pl/portal/mapy>
- <https://mapy.geoportal.gov.pl>,
- <https://www.pgi.gov.pl/>,
- <https://wody.isok.gov.pl>,
- <https://google.pl/maps>,
- Bank Danych Lokalnych GUS;

- Materiały kartograficzne i bazy danych oraz inne związane z informacją przestrzenną,
- Karta Informacyjna JCWPd nr 56,
- Kondracki. J. 2010. Geografia regionalna Polski. PWN. Warszawa;
- Matuszkiewicz J. (2008): Regionalizacja geobotaniczna Polski, IGiPZ, Warszawa;
- Matuszkiewicz J. M. (2008) Potencjalna roślinność naturalna Polski. Prace Geograficzne IGiPZ PAN;
- Woś A. (1993): Regiony klimatyczne Polski w świetle częstości występowania różnych typów pogody, IGiPZ;
- Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski Arkusz Hajnówka 421;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie podlaskim Raport wojewódzki za rok 2020, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku Departament Monitoringu Środowiska, Białystok, kwiecień 2021 r.;
- Rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 grudnia 2020 r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi,
- Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku,
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
- Uchwała nr XXXVI/288/22 Rady Miasta Hajnówka z dnia 28 czerwca 2022 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka - rejon ul. Piaski i ul. Władysława Jagiełły,
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- inwentaryzacja terenowa i inne.

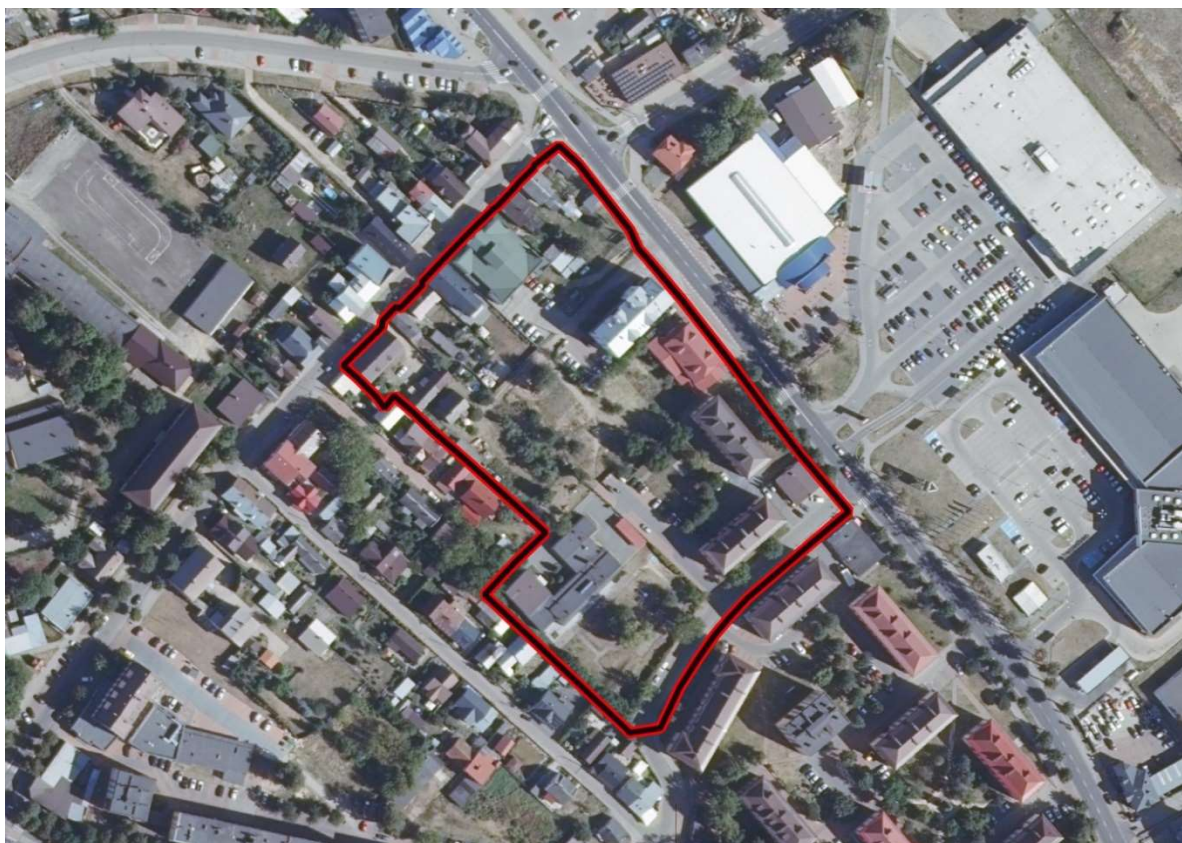
2. POWIĄZANIA PROJEKTU PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

2.1. WPROWADZENIE

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmuje obszar o łącznej powierzchni ok. 2,2 ha. Obszar planu położony jest w centralnej części Hajnówki, w zurbanizowanej części miasta. W większości obszar jest zagospodarowany.

Potrzeba sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka — rejon ul. Piaski i ul. Władysława Jagiełły - powstała w związku z koniecznością uporządkowania przestrzeni miejskiej w centrum miasta w rejonie ulicy Władysława Jagiełły i ulicy Piaski oraz stworzenia nowych możliwości inwestycyjnych na przedmiotowym obszarze (zmiana przeznaczenia części terenów pozwolić ma na ich dalszy rozwój i racjonalne zagospodarowanie zgodnie z pojawiającymi się potrzebami właścicieli poszczególnych nieruchomości).

Ponadto w projekcie planu wyznaczona zostanie w liniach rozgraniczających droga publiczna zlokalizowana w rejonie istniejącego Przedszkola nr 1, która pozwoli w pierwszej kolejności spełnić wymogi przeciwpożarowe stawiane tego typu obiektom użyteczności publicznej (zgodnie z zaleceniami Państwowej Straży Pożarnej), a jej realizacja przyczyni się do uporządkowania układu komunikacyjnego w tym rejonie miasta, (planowane jest połączenie ulicy Władysława Jagiełły z ulicą Piaski, a następnie poszerzenie pasa drogowego ul. Piaski z włączeniem do ul. Batorego) i spowoduje to udrożnienie terenów przyległych do w/w drogi.

Ryc. 2 OBSZAR OBJĘTY SPORZĄDZANYM MIEJSCOWYM PLANEM
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA TLE ORTOFOTOMAPY
źródło: opracowanie na podstawie <https://mapy.geoportal.gov.pl>

Ryc. 3 LOKALIZACJA OBSZARU W MIEŚCIE HAJNÓWKA NA TLE ORTOFOTOMAPY, źródło: opracowanie na podstawie <https://mapy.geoportal.gov.pl>

Jest to krajobraz antropogeniczny, na który składają się zabudowa mieszkaniowa (jednorodzinna i wielorodzinna), mieszkaniowo-usługowa, usługowa wraz z niezbędnymi elementami infrastruktury technicznej, drogi publiczne, drogi wewnętrzne utwardzone i nieutwardzone, parkingi, chodniki, obszary utwardzone wokół zabudowań. Obiektom towarzyszą powierzchnie pokryte zielenią, w tym zieleni niska i wysoka. W pobliżu budynków wielorodzinnych zlokalizowany jest plac zabaw z ogólnodostępną zielenią. W centralnej części obszaru występuje teren niezagospodarowany, pokryty roślinnością. Przy granicy terenu, wzdłuż niektórych ciągów komunikacyjnych, występują szpalery drzew. W granicy planu oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują formy ochrony przyrody.

W sąsiedztwie obszaru opracowania znajdują się ciągi komunikacyjne - m.in. droga wojewódzka nr 689, budynki mieszkalne jednorodzinne i wielorodzinne, wielkopowierzchniowe obiekty handlowe, obiekty usługowe.

2.2. DOKUMENTY STANOWIĄCE PODSTAWĘ DO SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Plan opracowano w związku z uchwałą Nr XXXVI/288/22 Rady Miasta Hajnówka z dnia 29 czerwca 2022 r w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka - rejon ul. Piaski i ul.

Władysława Jagiełły.

Na potrzeby przedmiotowego planu miejscowego wykorzystano „Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe sporządzone na potrzeby projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka” w 2022 roku. W ramach opracowania przeprowadzono analizę i ocenę stanu, zasobów i funkcjonowania środowiska. Ponadto, dokonano oceny odporności i zagrożeń środowiska oraz wskazano predyspozycje do przeznaczenia terenu, z uwzględnieniem uwarunkowań fizjograficznych terenu opracowania i jego najbliższego sąsiedztwa.

Projekt planu jest powiązany z opracowaniem ekofizjograficznym poprzez uwzględnienie uwarunkowań wynikających ze stanu środowiska oraz wykorzystanie podstawowych wytycznych w odniesieniu do zagospodarowania rejonu opracowania. W opracowaniu ekofizjograficznym określono przydatność środowiska dla różnych form zagospodarowania i użytkowania terenu. Na podstawie oceny potencjału ekofizjograficznego obszaru miasta Hajnówka wskazano następujące tereny przestrzenne (kompleksy przestrzenne), które porządkują ład przestrzenny miasta:

- kompleksy inwestycyjne produkcyjno-usługowe,
- kompleksy inwestycji osadniczych i infrastrukturalnych,
- kompleksy turystyczno-rekreacyjne,
- kompleksy Odnawialnych Źródeł Energii (OZE),
- kompleks prawnej ochrony przyrody w postaci użytku ekologicznego w dolinie Leśna Prawa (ok. ul. Warszawskiej) i w dalszej perspektywie czasowej dalsza prawna ochrona krajobrazowa,
- kompleksy rolnicze.

W odniesieniu do kompleksów osadniczych i infrastrukturalnych podano, iż rozwój osadnictwa wymaga spełnienia odpowiednich kryteriów lokalizacyjnych. W nawiązaniu do powyższego miasto Hajnówka posiada wystarczające rezerwy

przestrzenne pod rozwój inwestycji przemysłowo-usługowych i osadnictwa. Ze względów krajobrazowych i kulturowych niezbędne jest opracowanie standardów urbanistycznych dla zabudowy w mieście. Aktualnie brak jest wyraźnej zgodności architektonicznej wskazującej na ujednoczenie estetyki wizualnej zabudowy i wypracowanie ujednoczenia urbanistycznego zgodnego z ochroną historycznych zasobów urbanistycznych miasta. Pod względem infrastruktury miasto Hajnówka posiada wystarczające zabezpieczenie w tym zakresie. Ewentualnie do uzupełniania pozostaje zbiorcza sieć kanalizacyjna w terenie miasta oraz sieć gazownicza.

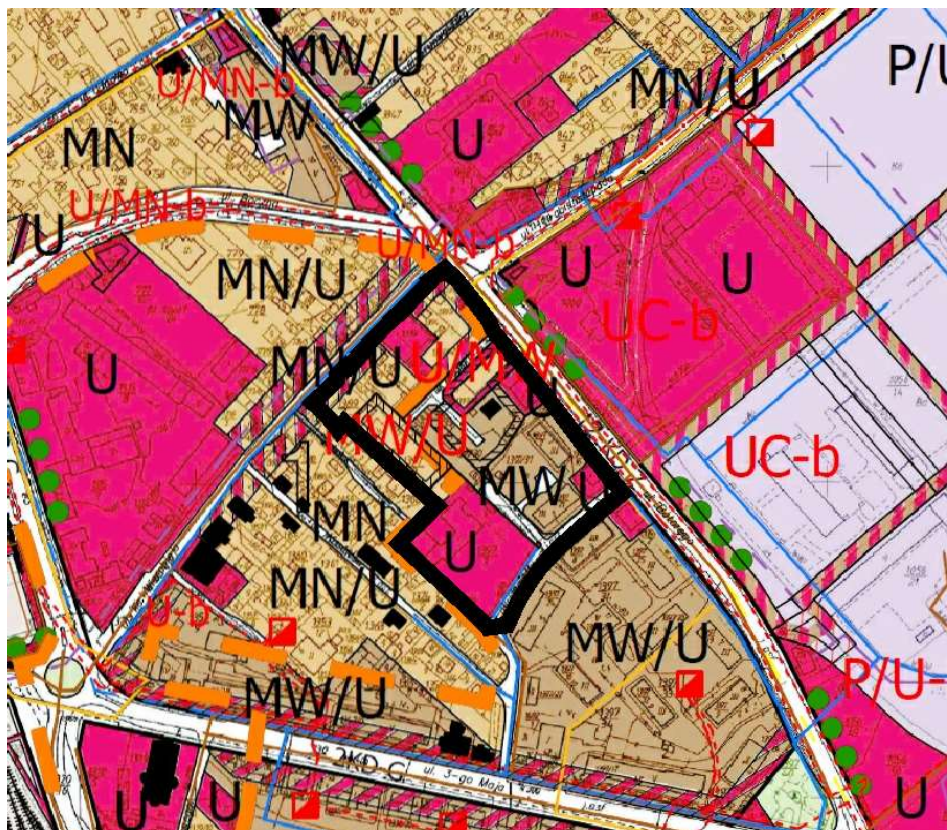
W odniesieniu do kompleksów produkcyjnych i usługowych podano, iż na terenie miasta Hajnówka występują kompleksy terenów drobnej aktywności gospodarczej, składów i magazynów oraz terenów usług, których zasięg przestrzenny jest ograniczony działaniami w obrębie własnej posesji. Działania te nie wywołują uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Dokumentem planistycznym niezbędnym przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na analizowanym obszarze jest Zmiana „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka” (uchwała Rady Miasta Hajnówka Nr XXX/182/05 z dnia 30 listopada 2005r. zmieniona uchwałami: uchwałą Nr VII/44/11 Rady Miasta Hajnówka z 25 maja 2011r., uchwałą Nr XXXV/258/14 Rady Miasta Hajnówka z dnia 9 kwietnia 2014r. i uchwałą nr XVII/125/16 Rady Miasta Hajnówka z dnia 18 lipca 2016r.) – zwane dalej Studium lub SUIKZP.

Zgodnie z obowiązującą ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plany miejscowe nie mogą naruszać ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Studium, jako dokument nadrzędny, reguluje zasady polityki przestrzennej w mieście i stanowi zbiór podstawowych wytycznych, koniecznych do uwzględnienia w procesie sporządzania planów miejscowych.

W obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka w granicy terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wyznaczono następujące funkcje: MN (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej), MN/U (tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej połączone z zabudową usługową), MW (tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej), MW/U (tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej połączone z zabudową usługową), U/MW (tereny zabudowy usługowej połączone z zabudową mieszkaniową wielorodzinną), U (tereny zabudowy

usługowej) oraz ciągi komunikacyjne. Wskazano obiekt objęty ochroną konserwatorską, granicę obszaru z historycznym układem ulic i zabudową o wartościach kulturowych.

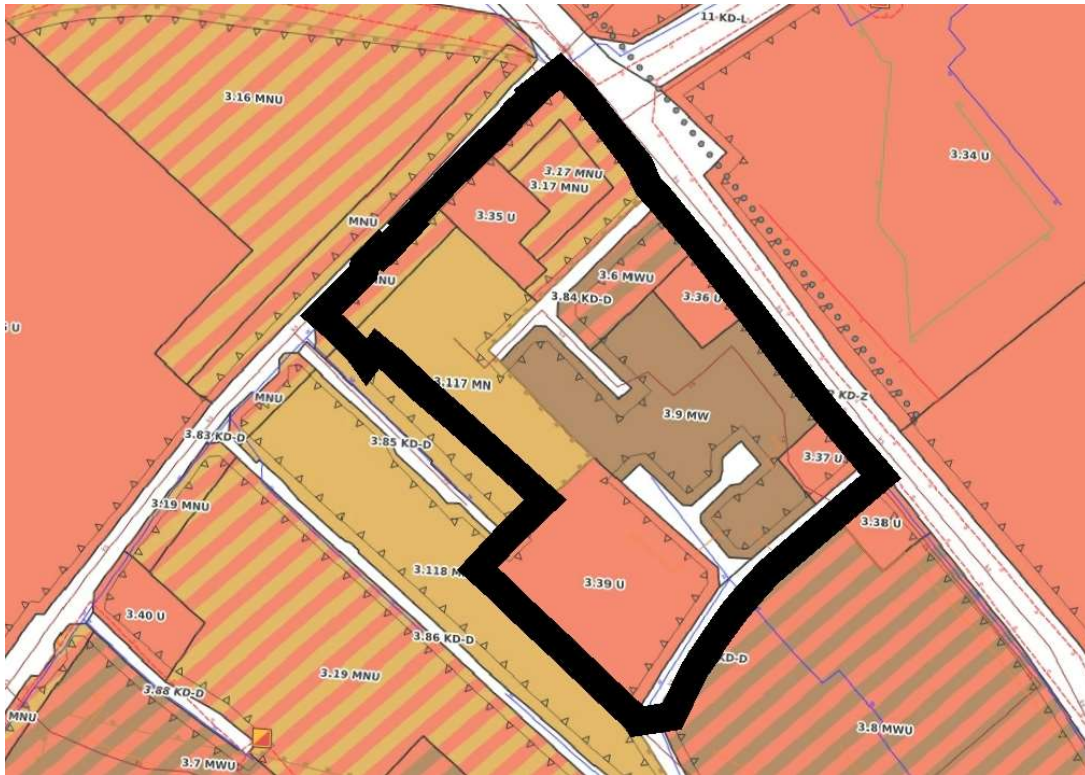

Ryc. 4 FRAGMENT STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA HAJNÓWKA, UCHWAŁA RADY MIASTA HAJNÓWKA NR XVII/125/16 Z DNIA 18 LIPCA 2016 R., źródło: opracowanie na podstawie „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka” (zmiana przyjęta Uchwałą nr XVII/125/16 Rady Miasta Hajnówka z dnia 18 lipca 2016 r.)

2.3. MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W OBSZARZE PLANU

W obszarze sporządzanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru 3 „Hajnówka Wschód” (uchwała Nr XXXVIII/229/06 Rady Miasta Hajnówka z dnia 25 października 2006 r.). Inwestycje będą realizowane w oparciu o warunki ustalone w tym dokumencie planistycznym. Funkcje wyznaczone w obowiązującym planie oraz leżące w granicach sporządzanego to: MW (zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna), MWU (zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i usługowa), MN

(zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna), MNU (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa), U (zabudowa usługowa), KD-D (droga publiczna dojazdowa).

Ryc. 5 Fragment obowiązujucego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru 3 „Hajnówka Wschód” (uchwała Nr XXXVIII/229/06 Rady Miasta Hajnówka z dnia 25 października 2006 r.).

źródło: opracowanie na podstawie <https://mhajnowka.e-mapa.net/>

2.4. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO PLANU

W projekcie planu ustalenia obejmują przeznaczenie i zasady zagospodarowania dla jednostek terenowych, które wydzielono na rysunku planu liniami rozgraniczającymi i oznaczono numerami porządkowymi oraz symbolami literowymi. Wprowadzono następujące przeznaczenia terenów:

- 1) **1MN-U, 2MN-U** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług (powierzchnia ok. 0,41 ha);
- 2) **1MW** – teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (powierzchnia ok. 0,31 ha);
- 3) **1MW-U, 2MW-U** – tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej lub usług (powierzchnia ok. 0,44 ha);

- 4) **1U, 2U, 3U** – tereny usług (powierzchnia ok. 0,22 ha);
- 5) **1UE** – teren usług edukacji (powierzchnia ok. 0,45 ha);
- 6) **1KDD, 2KDD** – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej (powierzchnia ok. 0,30 ha).

Przy sporządzaniu projektu planu uwzględnione zostały, zgodnie z art. 1 ust 2. ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

- wymagania ładunku przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury,
- walory architektoniczne i krajobrazowe,
- wymagania ochrony środowiska,
- wymagania ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków,
- wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia,
- uniwersalne projektowanie i potrzeby osób ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami,
- walory ekonomiczne przestrzeni,
- prawo własności,
- potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa,
- potrzeby interesu publicznego,
- potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, w szczególności sieci szerokopasmowych,
- potrzeby zapewnienia odpowiedniej ilości i jakości wody do celów zaopatrzenia ludności.

Procedurę sporządzania planu przeprowadzono w sposób zapewniający udział społeczeństwa oraz zachowanie jawności i przejrzystości procedur planistycznych. Zgodnie z przyjętą dla tych terenów polityką przestrzenną miasta ujętą w Studium, wskazania omawianego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego regulują i stymulują rozwój zabudowy na tych terenach, zapewniając przewidzianym nowym terenom zabudowy odpowiedni dostęp do dróg i pozostałej infrastruktury technicznej. Przedmiotowy plan uwzględnia obecne zagospodarowanie terenu, rozszerzając je o proponowane nowe funkcje. Niemal w całości zachowano istniejące tereny zabudowy, rozszerzając jeszcze ich granice.

2.5. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA ORAZ SPOSOBY, W JAKICH ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE W PROJEKCIE PLANU

Podstawowe cele ochrony środowiska na terenie miasta Hajnówka ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym uwzględnione zostały w Programie ochrony środowiska dla miasta Hajnówka. Główne cele polityki zagospodarowania przestrzennego miasta m. in. w zakresie ochrony środowiska określone zostały w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu miejscowego jest powiązany z zapisami programów i planów, takimi jak:

- Polityka Ekologiczna Państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej (Uchwała Nr 67 Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2019 r.);
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego, Białystok 2017 r. (załącznik Nr 1 do uchwały Nr XXXVI/330/17 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 maja 2017 r.);
- Program Ochrony Środowiska dla Województwa Podlaskiego na lata 2017–2020 z perspektywą do 2024 roku (2016 r.);
- Program Ochrony Środowiska dla Miasta Hajnówka na lata 2017-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2026, Hajnówka, 2017 (załącznik do Uchwały nr XXXV/233/17 Rady Miasta Hajnówka z dnia 27 grudnia 2017 r.);
- Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022 (grudzień, 2016);
- Strategia Rozwoju Województwa Podlaskiego 2030, Białystok, kwiecień 2020 r. (Załącznik do Uchwały nr XVIII/213/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 27 kwietnia 2020 r.);
- Strategia rozwoju miasta Hajnówka na lata 2016-2025 (Załącznik nr 1 do Uchwały nr XVI/122/16 Rady Miasta Hajnówka z dnia 29 czerwca 2016 r.);
- Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Hajnówka, Hajnówka, 2017 (Załącznik do Uchwały nr XXXIII/223/17 Rady Miasta Hajnówka z dnia 20 listopada 2017 r.);
- Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Gminy Miejskiej Hajnówka (załącznik do Uchwały XIV/114/16 Rady Miasta Hajnówka z dnia 25 maja 2016 r.);

- Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka (uchwała Rady Miasta Hajnówka Nr XXX/182/05 z dnia 30 listopada 2005r. zmieniona uchwałami: uchwałą Nr VII/44/11 Rady Miasta Hajnówka z 25 maja 2011r., uchwałą Nr XXXV/258/14 Rady Miasta Hajnówka z dnia 9 kwietnia 2014r. i uchwałą nr XVII/125/16 Rady Miasta Hajnówka z dnia 18 lipca 2016r.);

W projekcie planu zawarto zapisy uwzględniające powyższe dokumenty przede wszystkim w odniesieniu do celów i zadań w zakresie ochrony środowiska, m.in. ochrony wód powierzchniowych i podziemnych, ochrony powierzchni ziemi, ochrony przed hałasem, ochrony powietrza.

3. CHARAKTERYSTYKA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO REJONU OBJĘTEGO PROJEKTEM PLANU

Poniżej przedstawiono charakterystykę poszczególnych elementów środowiska w oparciu o dokumenty i opracowania stanowiące materiały wejściowe. Z uwagi na specyfikę poniższych danych, część elementów zawartych w niniejszym rozdziale została scharakteryzowana w odniesieniu do obszaru całego miasta.

3.1. KLASYFIKACJA FIZYCZNO-GEOGRAFICZNA, BUDOWA GEOLOGICZNA I RZEŹBA TERENU

Pod względem geologicznym obszar miasta Hajnówki położony jest w obrębie Niecki Mazowieckiej Obniżenia Podlaskiego wchodzącego w skład platformy wschodnioeuropejskiej. Dno niecki budują utwory kredy, a jej wypełnienie stanowią utwory trzeciorzędowe i czwartorzędowe. Strop utworów kredowych wykształcony jest w postaci opoki i margli wapiennych z krzemieniami i występuje na głębokości 160 m. Zalegające na kredzie utwory trzeciorzędowe reprezentowane są przez:

- osady oligoceńskie wykształcone w postaci serii piaszczystej występującej na głębokości 128-162 m przewarstwionej mułowcami na głębokościach 132 m, 143m, 163m,
- osady mioceńskie reprezentowane przez serie piasków z wkładkami pyłu węglowego i warstwy węgla brunatnego występującej na głębokości 100-128 m, miejscami strop osadów mioceńskich może występować znacznie płycej tj. na głębokości 75 m od powierzchni terenu.

Osady powyższe stanowią z kolei podłoże pokrywy czwartorzędowej (brak utworów plioceńskich). Miąższość utworów czwartorzędowych wynosi 100 m, a w ich profilu stratygraficznym wyróżniają się osady plejstocenu i holocenu, powstałe w wyniku głównie zlodowacenia środkowopolskiego i bałtyckiego oraz interglacjałów. Utwory te reprezentowane są głównie przez gliny tworzące kilka poziomów przedzielonych piaskami i żwirami względnie iłami zastoiskowymi.

Do osadów zlodowacenia środkowopolskiego i stadiału maksymalnego w układzie występowania poziomów (licząc od spągu) zalicza się:

- utwory morenowe niższego poziomu (gliny i piaski zwałowe)
- utwory wodnolodowcowe serii międzymorenowej (piaski położone między glinami starszymi i młodszymi),
- utwory morenowe wyższego (młodszego) poziomu to głównie gliny i piaski zwałowe występujące w podłożu i na powierzchni terenu w północnej i zachodniej części miasta,
- utwory wodnolodowcowe serii nadmorenowej - piaski występujące na dużych powierzchniach szczególnie we wschodniej i południowo-wschodniej części obszaru miasta,
- utwory rzeczne tarasu młodo plejstocenijskiego (nadzalewowego) są wykształcone w postaci piasków przewarstwionych mułkami i występują wzdłuż doliny Leśnej i obniżeń,
- utwory holocenijskie deluwialno-aluwialne stanowią głównie piaski często z domieszką części organicznych,
- utwory rzeczne i bagienne wytworzone w holocenie reprezentowane są przez torfy, namuły organiczne i piaszczyste wypełniające dna dolin i obniżeń terenowych.

Miasto Hajnówka położone jest w obrębie Wysoczyzny Bielskiej, która charakteryzuje się łagodnym ukształtowaniem powierzchni terenu, urozmaiconymi grupami wzniesień i płytkich obniżeń. Obszar stopniowo podnosi się w kierunku południowo-wschodnim, czego efektem jest łagodny garb między Bielskiem i Hajnówką. Obszar na którym położone jest miasto Hajnówka, obejmuje fragment wysoczyzny plejstocenijskiej silnie zdenudowanej. Obszar charakteryzuje się powierzchnią płaską, miejscami lekko falistą równiną moreny dennej na wysokości od 160 do 180 m n.p.m. Zachodnia część obszaru miasta położona jest w obrębie równiny morenowej

płaskiej, gdzie występuje szereg zagłębień bezodpływowych o głębokościach do 2 m. W północnej i południowej części obszaru miasta wyraźnie zaznaczają się pagórki moreny czołowej o wysokościach względnych od 5 do 30 m. W środkowej części obszaru powstały pagórki, których wysokości względne kształtują się w granicach 5-10 m. Dolina rzeki Leśnej Prawa wraz z całym systemem płaskodennych bocznych dolinek i obniżeń erozyjno-denudacyjnych tworzy urozmaicenie dla krajobrazu miasta.

Taras zalewowy rzeki Leśnej i innych mniejszych cieków jest wynikiem procesów zachodzących w holocenie. Tarasy te charakteryzują się na ogół płaską akumulacyjną powierzchnią wyniesioną do 2 m nad poziom wody w rzekach. Oprócz form naturalnych na obszarze miasta Hajnówki, występują także formy pochodzenia antropogenicznego (wykopy, nasypy itp.). Rzeźba terenu nie ogranicza możliwości przestrzennego rozwoju miasta Hajnówki.

Zgodnie ze Szczegółową Mapą Geologiczną Polski Arkusz Hajnówka 421 w obszarze opracowania planu miejscowego występują czwartorzędowe utwory plejstoceńskie: piaski, żwiry i głązy lodowcowe, pochodzące ze zlodowacenia Warty stadiału środkowego.

Pod względem litologicznym na terenie obszaru opracowania znajdują się, pod pokrywą glebową, następujące utwory: piaski żwirowate lodowcowe.

Rzeźba obszaru miasta Hajnówka ma typowy charakter rzeźby młodoglacjalnej (polodowcowej akumulacyjno-erozyjnej) nizinnej urozmaiconej niewielkimi wzniesieniami. Pod względem orograficznym teren w obrębie miasta tworzy południkowo biegnąca dolina rzeki Leśnej Prawej, która wcina się od północy w biegnące z NE na SE moreny czołowe akumulacyjne o wysokości od 15-20 m, znaczące zasięg zlodowacenia Wisły i jego recesyjne postoje oraz późniejsze przepływy wód roztopowych.

Rzędne terenu obszaru planu miejscowego wahają się w granicach ok. 165,8 – 166,8 m n.p.m. Nie występują znaczne deniwelacje obszaru.

3.2. GLEBY

Gleby stanowią grunt naturalnej, zewnętrznej pokrywy (warstwy) skorupy ziemskiej ukształtowanej w wyniku integralnego oddziaływania klimatu i żywych organizmów na zwietrzelinę skalną (skałę macierzystą gleby) w warunkach określonej rzeźby terenu i określonego czasu, często przy wpływie bezpośrednim lub pośrednim

gospodarczej działalności człowieka. Na obszarze miasta Hajnówka istniejące gleby wytworzyły się na osadach akumulacji czwartorzędowej: rzecznej, stokowej, polodowcowej oraz na utworach antropogenicznych. W mieście Hajnówka wyróżnia się następujące gleby:

- ✓ gleby inicjalne, gleby słabo wykształcone ze skał luźnych lub zwartych,
- ✓ gleby antropogeniczne: kulturoziemne i urbiziemne, uszczelnione lub przykryte (ekranosole) powstały najczęściej na skutek przykrycia podczas budowy infrastruktury drogowej, mają zniszczone poziomy genetyczne, zaburzoną gospodarkę wodną, cieplną i gazową, a przede wszystkim zawierają metale ciężkie, występują pod drogami, nasypami, chodnikami, parkingami, w mieście występują na terenach: zabudowy usługowej i drobnej aktywności gospodarczej, składów i magazynów oraz dróg,
- ✓ mady rzeczne torfowe (SF) pozostających często pod wpływem zmieniającego się zwierciadła wód gruntowych, podlegających zróżnicowanym procesom glejowym, są warstwowane w profilu, tworzą się ze współczesnych aluwiów rzecznych tarasy zalewowej Leśnej Prawej i jej dopływów,
- ✓ gleby deluwialne (B), posiadają poziom intensywnego wietrzenia, powstają z piasków gliniastych i drobniejszych w terenach dolinnych,
- ✓ gleby bielicoziemne (L) powstają w procesie bielicowania polegającym na wymywaniu z górnych części gleby niektórych rozpuszczonych w wodzie produktów rozkładu minerałów glebowych z ruchliwymi połączeniami frakcji związków humusowych (kwasów fulwowych) pochodzących z kwaśnej materii, wytrąceniom i przemieszczeniom w dół profilu podlegają również związki gliny, fosforu, manganu, krzemionki, żelaza oraz próchnicy dlatego górne poziomy tych gleb mają charakterystyczne jasne zabarwienia, cechuje je piaszczyste uziarnienie, kwaśnych odczyn najczęściej, powstają na wydmach, polach piasków przewianych i innych skałach bogatych w kwarc, gleby te porasta roślinność leśna najczęściej bory sosnowe lub świerkowe, bory i lasy mieszane również z udziałem drzew liściastych.

Obszar opracowania planu miejscowego stanowi tereny zabudowane - występują gleby częściowo przeobrażone, związane z działalnością człowieka, czyli gleby antropogeniczne.

Istniejąca powierzchnia zabudowana obejmuje ok. 39% powierzchni miasta.

Stanowią ją grunty zabudowane na cele mieszkaniowe, rolnicze (zabudowa

zagrodowa i gospodarcza), infrastrukturalne związane z zabudową, grunty pod usługi, grunty zasklepione pod drogami różnych kategorii użytkowych oraz grunty przeznaczone na tereny inwestycyjne (produkcyjne, usługowe, składy i magazyny). Ze względu na położenie w zurbanizowanej części miasta obszar opracowania planu miejscowego należy do powyższych gruntów zabudowanych.

Miasto Hajnówka posiada dobre uwarunkowania przyrodnicze w zakresie przydatności gruntów pod zabudowę, dlatego tylko w sporadycznych przypadkach posadawiania budynków może być wskazane wcześniejsze wykonanie właściwych badań geotechnicznych w odniesieniu do oceny jakości gruntu pod zabudowę. Obszar opracowania planu miejscowego posiada dobrą przydatność pod zabudowę. W strukturze użytkowania gruntów występują grunty zabudowane i zurbanizowane: B (tereny mieszkaniowe), Bi (inne tereny zabudowane), dr (tereny komunikacyjne – drogi). Nie znajdują się tu grunty leśne ani grunty rolne. Występujące grunty nie są chronione na podstawie ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

3.3. WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE

Miasto Hajnówka znajduje się w obrębie dorzecza Wisły, region wodny Środkowej Wisły stanowiącą część Jednolitych Części Wód Powierzchniowych – Leśna do Przewłoki. Miasto Hajnówka znajduje się na terenie, przez który przepływa rzeka Leśna Prawa (132,7 km), będąca lewobrzeżnym dopływem rzeki Bug.

Rzeka Leśna Prawa bierze swój początek na północ od miasta Hajnówka, a przepływając przez miasto przejmuje ścieki komunalne i przemysłowe z miasta następnie przepływając przez teren Puszczy Białowieskiej. Niewielkie, naturalne zbiorniki wód powierzchniowych zlokalizowane w dolinie Leśnej Prawej i sporadycznie na terenie miasta. Sieć rzeczna oraz ukształtowanie terenu nie generuje zagrożeń podtopieniami.

W obszarze planu miejscowego nie występują obiekty hydrograficzne. Obszar planu miejscowego położony jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

W obszarze analizy nie występują udokumentowane ujęcia wód podziemnych.

Według podziału obszaru Polski na Jednolite Części Wód Podziemnych (JCWPd) miasto Hajnówka, w tym obszar planu miejscowego, położone jest na terenie JCWPd 56, PLGW200056, o powierzchni 352,4 km², w dorzeczu Wisły, o stanie ogólnym,

chemicznym i ilościowym dobrym. JCWPd nr 56 jest niezagrażona ryzykiem niespełnienia celów środowiskowych.

Obszary występowania zwierciadła pierwszego poziomu wód podziemnych przebiegają w nawiązaniu do orografii terenu miasta i stanowią je:

- wody podziemne na głębokości mniejszej od 0-1 m związane są z rzeką Leśna Prawa i jej dopływami z terenu miasta, najbardziej wahający się poziom, który zależy od wielkości opadów atmosferycznych i najbardziej zanieczyszczony bakteriologicznie, występuje w obszarze hydroizohipsy zwierciadła wody swobodnego napięcia – 160 m n.p.m. i 155 m n.p.m. stanowią one jeden poziom wodonośny występujący w strefie występowania torfów równorzędnie z piaskami żwirami, strefie hydrodynamiczno-geomorfologicznej – d – dolina, o charakterze zwierciadła zs – zwierciadło swobodne, nie będącym głównym użytkowym poziomem wodonośnym z czwartorzędu,
- tereny bocznych dolinek uchodzących do Leśnej Prawej oraz obniżeń o charakterze zagłębień powytopiskowych, gdzie woda gruntowa długo trwale występuje bardzo płytko z tendencją do stagnacji na powierzchni,
- podziemne na głębokości od 1- 2 m występują w obrębie powierzchni zbudowanych z piasków i żwirów zalegających pod powierzchnią fluwioglacjału o niewielkiej miąższości, wykazują ustabilizowane wydajności, występującymi w strefie zwierciadła są piaski równorzędnie ze żwirami, strefie hydrodynamiczno-geomorfologicznej – wysoczyzna i terasa zalewowa, o charakterze zwierciadła swobodnego, będącego głównym użytkowym poziomem wodonośnym (G) z czwartorzędu,
- wody podziemne na głębokości powyżej 2-5 m posiadają dobrą jakość i ustabilizowaną wydajność, 5 numer jednostki pierwszego poziomu wodonośnego (PPW), utworami dominującymi w PPW, występującymi w strefie zwierciadła są torfy równorzędnie z piaskami żwirami, strefie hydrodynamiczno-geomorfologicznej dolina, o charakterze zwierciadła swobodnego, nie będącym głównym użytkowym poziomem wodonośnym z czwartorzędu,
- wody podziemne na głębokości powyżej 5-10 m w rejonach równin piaszczysto-żwirowych zalegających na warstwie wodoszczelnej, posiadają dobrą jakość i ustabilizowaną wydajność, występującymi w strefie zwierciadła są piaski równorzędnie ze żwirami, strefie hydrodynamiczno-geomorfologicznej – rs –

- równina sandrowa, o charakterze zwierciadła zs – zwierciadło swobodne, nie będącym głównym użytkowym poziomem wodonośnym z czwartorzędu,
- wody podziemne na głębokości 5-20 m występują w niewielkich zasobach wodnych w formacjach utworów wodoszczelnych, ze względu na niewielkie wydajności nie stanowią większego znaczenia praktycznego 2 numer jednostki pierwszego poziomu wodonośnego (PPW), utworami dominującymi w PPW, występującymi w strefie zwierciadła są piaski równorzędnie ze żwirami, strefie hydrodynamiczno-geomorfologicznej wysoczyzny morenowej, o znacznie zróżnicowanych warunkach występowania i warstw wodonośnych – zwierciadło nieciągłe o zmiennym charakterze, nie będącym głównym użytkowym poziomem wodonośnym z czwartorzędu.

Wody podziemne o znaczeniu użytkowym występują głównie w piaszczysto-żwirowych utworach czwartorzędowych i trzeciorzędowych oraz węglanowych utworach kredowych. Wodonośność utworów kredowych na terenie miasta, których strop występuje na głębokości 160 m jest słabo rozpoznana. W kredzie wody występują przede wszystkim w utworach piaszczystych oraz szczelinach opok i margli wapiennych. Natomiast występowanie wód w utworach trzeciorzędowych ma ścisłe powiązanie z piaszczystą serią oligocenu i miocenu o miąższości dochodzącej do 40 m. Powierzchnia stropowa utworów wodonośnych trzeciorzędowych zalega na głębokości 128-160 m. Są to wody pod znacznym ciśnieniem hydrostatycznym – zwierciadło statyczne układa się na głębokości 13 m.

Główne źródło ujmowania wód podziemnych dla celów użytkowych na obszarze miasta stanowią także utwory czwartorzędowe wykształcone w postaci naprzemianległych glin i serii piaszczysto-żwirowych pełniących funkcje poziomów wodonośnych. Poziomy te charakteryzują się zróżnicowaną zasobnością i zasięgiem przestrzennym. Poziomy wodonośne głębsze (II a, b i III) występują na zróżnicowanych głębokościach tj. 30 m, 55 m, 85 m i znajdują się pod znacznym ciśnieniem - stabilizują się na głębokości 3,5; 8,0 i 9,0 m od powierzchni terenu. Obszar opracowania planu miejscowego ma dostęp do istniejącej sieci infrastruktury wodociągowej i kanalizacyjnej.

3.4. POWIETRZE

Na poziom stężeń zanieczyszczeń w powietrzu mają wpływ wielkość napływowej i lokalnej emisji zanieczyszczeń do powietrza, warunki klimatyczne i topografia terenu.

Wymierną ocenę jakości stanu powietrza można przeprowadzić w oparciu o dane monitoringu prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, który zgodnie z art. 89 ustawy Prawo Ochrony Środowiska, każdego roku dokonuje oceny poziomów substancji w powietrzu w danej strefie za rok poprzedni oraz odrębnie dla każdej substancji dokonuje klasyfikacji stref. Analizowany obszar znajduje się w granicach strefy podlaskiej, z kodem strefy PL2002 z tego względu przedstawiono wyniki klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń dla całej strefy.

TABELA 1 KLASY STREF DLA POSZCZEGÓLNYCH ZANIECZYSZCZEŃ, UZYSKANE W OCENIE ROCZNEJ DOKONANEJ Z UWZGLĘDNIENIEM KRYTERIÓW USTANOWIONYCH W CELU OCHRONY ZDROWIA LUDZI – KLASYFIKACJA PODSTAWOWA (KLASY: A, C ORAZ A1, C1 DLA PYŁU PM2,5) NA ROK 2020

Nazwa strefy	Kod strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy											
strefa podlaska	PL2002	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	CO	O ₃	PM10	Pb	A	C	Ni	B(a)P	PM2,5
		A	A	A	A	A ¹	C	A	A	A	A	C	C1 ²

¹⁾ DLA OZONU – POZIOM CELU DŁUGOTERMINOWEGO, STREFY UZYSKAŁY KLASĘ D2

²⁾ DLA PYŁU PM2,5 – POZIOM DOPUSZCZALNY I FAZA, STREFA PODLASKA UZYSKAŁA KLASĘ A

Ocena jakości powietrza za 2020 rok w strefach województwa podlaskiego wykazała przekroczenia kryteriów oceny jakości powietrza stwierdzono w odniesieniu do:

- poziomu dopuszczalnego II fazy pyłu zawieszonego PM2,5 w strefie podlaskiej (kryterium – ochrona zdrowia) - obszarem przekroczeń jest Łomża oraz okolice Hajnówki;
- poziomu dopuszczalnego dla średniego stężenia dobowego pyłu zawieszonego PM10 (kryterium ochrona zdrowia) – przekroczone dozwoloną liczbę przekroczeń (35) dla tego zanieczyszczenia na terenie strefy podlaskiej – obszarem przekroczeń jest Łomża;
- poziomu docelowego dla średniorocznego stężenia benzo(a)pirenu zawartego w pyłe zawieszonym PM10 (kryterium ochrona zdrowia) w strefie podlaskiej. Obszary przekroczeń to: Łomża i Suwałki oraz inne miejscowości województwa,

w których dominującym sposobem ogrzewania jest spalanie paliw stałych w mało efektywnych kotłach;

- poziomu celu długoterminowego ozonu (kryterium ochrona zdrowia): w strefie podlaskiej (obszarem przekroczeń jest przeważająca część województwa z wyjątkiem krańców południowych i wschodnich oraz lokalnie niewielkich obszarów na północy i w centrum);
- poziomu celu długoterminowego ozonu: w strefie podlaskiej (kryterium ochrona roślin). Obszar przekroczeń stanowiło południe województwa oraz jego południowo-zachodnie krańce.

Przekroczenia w zakresie pyłów zawieszonych związane są z emisją pochodzącą głównie z indywidualnych źródeł niskiej emisji, w okresie grzewczym. Obszarem przekroczeń w strefie podlaskiej jest miasto Łomża. Na stacji pomiarowej zlokalizowanej w tym mieście co roku odnotowywane są wysokie stężenia pyłu zawieszonego PM_{2,5} (II faza). W 2020 r. w Łomży, została przekroczona również dozwolona liczba przekroczeń stężenia średniodobowego dla pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz został przekroczony poziom docelowy określony dla stężenia średniorocznego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀.

Przekroczenia w zakresie ozonu wystąpiły na obszarze Aglomeracji Białostockiej i strefy podlaskiej. Za przyczynę występowania wysokich stężeń 8-godzinnych ozonu, przekraczających poziom 120µg/m³, oprócz napływów z południowej i południowo-zachodniej Europy uznaje się: przemiany fotochemiczne prekursorów ozonu pod wpływem promieniowania UVB, niekorzystne warunki meteorologiczne, a także naturalne źródła emisji prekursorów ozonu.

Położenie Miasta Hajnówka w strefie ścierania się mas powietrza morskiego z Europy Zachodniej oraz kontynentalnego z kierunków wschodnich skutkuje przenoszeniem zanieczyszczeń z tych części Europy. Lokalnie w mieście głównymi źródłami zanieczyszczeń powietrza są źródła punktowe i powierzchniowe: emisje bytowe i komunalne związane z pozyskiwaniem ciepła użytkowego, przemysłowe związane z procesami technologicznymi (emitowane są zanieczyszczenia pyłowe, dwutlenek siarki, niemetanowe lotne związki organiczne oraz tlenki azotu) oraz źródła liniowe: komunikacyjne związane z ruchem pojazdów na trasach Białystok – Hajnówka, Białystok – Bielsk Podlaski – Kleszczele – przejście graniczne Połowce, Hajnówka – Białowieża, Hajnówka – Bielsk Podlaski (największy udział mają

zanieczyszczenia pyłowe, tlenki azotu oraz niemetanowe lotne związki organiczne). Emisja z rolnictwa przyjmuje marginalne wartości i w stosunku do wyżej opisanych źródeł nie ma znaczącego wpływu na wartości bilansowe. Województwo podlaskie podzielone jest na dwie strefy, które co roku podlegają ocenie jakości powietrza. Są to Strefa Podlaska (w obszar której wchodzi Miasto Hajnówka wraz z innymi miejscowościami w województwie) oraz Aglomeracja Białostocka (oddalona od Miasta Hajnówka o ok. 60 km).

Głównym zagrożeniem dla dobrej jakości powietrza na terenie Miasta Hajnówka jest tak zwana "niska emisja", związana ze spalaniem paliw stałych i ciekłych, których produktami są szkodliwe dla wszystkich organizmów żywych pyły (PM_{2,5}, PM₁₀), gazy (dwutlenek węgla - CO₂, tlenek węgla - CO, dwutlenek siarki - SO₂, tlenki azotu - NO_x, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne np. bezno(a)piren, a także metale ciężkie (ołów - Pb, arsen - As, nikiel - Ni, kadm - Cd).

Ze względu na rolniczo-przemysłowy charakter miejscowości zakłady produkcyjno-przemysłowe stanowią potencjalne zagrożenie związane z emisją pyłowych i gazowych zanieczyszczeń powietrza. Zagrożenie stanowi również emisja bytowo-komunalna. Przyczyną jest pogarszanie stanu technicznego infrastruktury grzewczej, w tym w szczególności indywidualnych palenisk domowych oraz brak modernizacji i wymiany systemów grzewczych.

Oprócz monitoringu krajowego powietrza atmosferycznego Hajnówka posiada swój wewnętrzny monitoring jakości powietrza dostępny na stronie internetowej miasta Hajnówka (hajnowka.pl pod adresem

<https://airly.org/map/pl/#52.743826,23.560336,i11513>).

Rejestratory zanieczyszczeń zostały podłączone na ulicy:

- Marmurowej,
- Tamary Sołoniewicz,
- Działowej,
- Mikołaja Reja,
- Aleksego Zina,

Mierzą one pyły zawieszane (PM₁₀, PM_{2,5}, PM₁), ciśnienie, prędkość wiatru.

Dodatkowo Powiat Hajnowski wprowadził monitoring jakości powietrza poprzez zamontowanie czujnika przy ul. Filipczuka w Hajnówce. Czujnik mierzy koncentrację

pyłów zawieszonych, temperaturę, wilgotność i ciśnienie powietrza. Dane dostępne są w przez 24 godziny na stronie starostwa.

Kolejnym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza są ciągi komunikacyjne, po których odbywa się ruch pojazdów.

Obszar planu miejscowego znajduje się w zurbanizowanej części miasta, w sąsiedztwie ciągów komunikacyjnych. Z tego względu na stan powietrza atmosferycznego ma wpływ emisja zanieczyszczeń z ruchu komunikacyjnego oraz emisja bytowo-komunalna.

3.5. KLIMAT

Hajnówka wg regionalizacji klimatycznej Polski (Okołowicz 1979) znajduje się w krainie mazowiecko-podlaskiej, gdzie zaznacza się silny wpływ klimatu kontynentalnego, charakteryzującego się ciepłymi latami i mroźnymi zimami, a co za tym idzie dużymi amplitudami zarówno rocznymi jak i dobowymi.

Średnia roczna temperatura powietrza w latach 2007-2016 w Hajnówce wyniosła 7,6°C, natomiast średnia suma opadów 693 mm. Najcieplejszym miesiącem był lipiec ze średnią miesięczną temperaturą 18,7°C, najzimniejszym styczeń ze średnią miesięczną - 3,9°C. Klimatyczne lato (>15°C) trwało trzy miesiące – czerwiec, lipiec, sierpień, klimatyczna zima (<0°C) również trwała trzy miesiące – styczeń, luty, grudzień. Miesiącem z największą sumą opadów był lipiec – 97,0 mm, z najmniejszą luty – 23,3 mm. Sumy opadów jesiennych przeważają nad opadami wiosennymi, co jest charakterystyczne dla klimatu umiarkowanego o cechach kontynentalnych.

Średnia roczna suma usłonecznienia rzeczywistego (suma godzin słonecznych w ciągu doby) w latach 2007-2016 wyniosła 146,5 godz. miesięcznie. Największe usłonecznienie wystąpiło w półroczu ciepłym z najwyższą wartością 267,9 godzin w lipcu. Na wartość usłonecznienia wpływa głównie długość dnia oraz zachmurzenie.

3.6. HAŁAS

Wpływ na kształtowanie zabudowy i zagospodarowanie terenu, a zwłaszcza na lokalizowanie konkretnych funkcji oraz wykorzystane przy wznoszeniu budynków rozwiązania technologiczne mogą mieć uciążliwości hałasowe. Problematyka ochrony zdrowia zawarta jest w ustawie Prawo ochrony środowiska oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. W załączniku do rozporządzenia dopuszczalne poziomy hałasu w

środowisku ustalono w zależności od źródła hałasu i rodzaju terenu nim zagrożonego.

Zgodnie z definicją hałasu zawartą w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska hałasem są dźwięki o częstotliwościach od 16 Hz do 16 000 Hz. Hałas i wibracje stanowią specyficzne formy uciążliwości antropogenicznych dla środowiska, wpływając przede wszystkim na warunki życia ludności i funkcjonowanie organizmów zwierzęcych. Źródła hałasu związane są głównie ze skupiskami ludności oraz formami prowadzonej przez nią działalności gospodarczej.

Hałas mierzony jest wartością subiektywnej uciążliwości dźwięku za pomocą wskaźnika jego poziomu zrównoważonego LAeq (dB) według norm Państwowego Zakładu Higieny (mała uciążliwość – LAeq < 52 dB; średnia uciążliwość 52 dB < LAeq < 62 dB; duża uciążliwość 63 dB < LAeq < 70 dB, bardzo duża uciążliwość LAeq > 70 dB), LN, LAeqD.

Na terenie miasta Hajnówki wyróżnić można następujące, podstawowe typy uciążliwości akustycznej:

- hałas komunikacyjny głównie wzdłuż dróg publicznych: dróg wojewódzkich – DW Nr 689 (Bielsk Podlaski – Hajnówka – Białowieża – przejście graniczne Białowieża – Piererow i DW Nr 685 (Zabłudów – Hajnówka – Kleszczele), dróg powiatowych (Nr 1623 B – Hajnówka (ul. Dolna i Targowa) – Puciska – Czyżki – Nowokornino, Nr 1624 B – Hajnówka – Bielszczyzna – Dubiny, Nr 1648 B – Hajnówka (ul. Lipowa) – Lipiny, Nr 1652 B – Poryjewo – Orzeszkowo – Jakubowo – Piaski – Zabagnione – Długi Bród – Wiluki – Opoka Duża – Wółka Terechowska – Czeremcha (osada)), oraz dróg gminnych i wewnętrznych (zależy od charakteru pojazdów, natężenia ruchu, średniej prędkości ruchu, charakteru nawierzchni i otoczenia drogi) oraz hałas kolejowy (linia kolejowa Siedlce – Siemianówka – Granica Państwa, linia kolejowa Lewki – Hajnówka – Nieznany Bór – Białowieża Towarowa),
- hałas produkcyjny i usługowy (głównie związany z funkcjonowaniem zakładów produkcyjnych, rzemieślniczych i obiektów usługowych),
- hałas na terenach zainwestowania osadniczego (dla terenów zabudowy jednorodzinnej, wielorodzinnej i zagrodowej, dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, tereny domów opieki społecznej),
- hałas terenów rekreacyjno-wypoczynkowych (w obszarze zabudowy mieszkalnej).

Jednym z poważniejszych źródeł hałasu jest komunikacja samochodowa stanowiąca źródło uciążliwości akustycznej. Komunikacja samochodowa jest w mieście obsługiwana przez indywidualnych właścicieli samochodów osobowych oraz przez zorganizowany transport zbiorowy realizowany przez Zakład Komunikacji Miejskiej w Hajnówce na 3 liniach komunikacyjnych o łącznej długości 22 km.

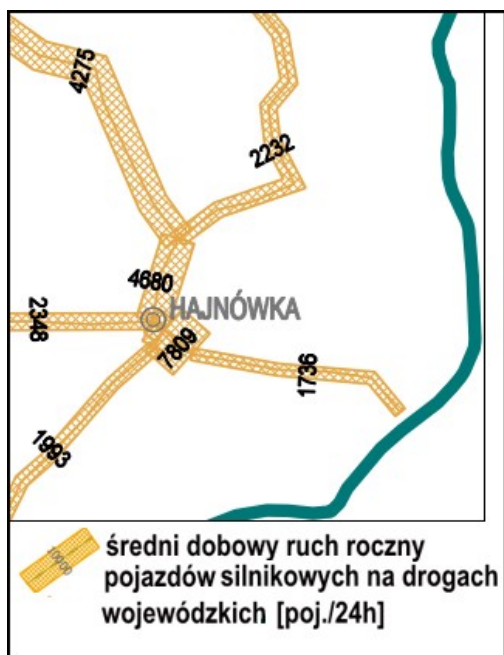
O skali zjawiska hałasu świadczą pomiary natężenia ruchu prowadzone wzdłuż najbardziej obciążonych szlaków komunikacyjnych, głównie przy drodze wojewódzkiej DW 658 i DW 689 – przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad oraz WIOŚ w Białymstoku (2021 r.). Na podstawie opracowanej mapy akustycznej dróg krajowych o ruchu natężenia powyżej 3 000 000 pojazdów rocznie przez GDDKiA dokonano pomiarów wzdłuż dróg wojewódzkich przebiegających przez teren województwa podlaskiego w pasie o szerokości 2 x 600 m wokół badanej drogi. Średnio w ciągu doby w roku 2010 i 2021 nastąpił ponad 20,1 % wzrost natężenia ruchu, w tym wzdłuż drogi DW Nr 685 – 20,1 % (1964 pojazdy) a wzdłuż drogi DW Nr 689 – 28,8 % (1902 pojazdów) w odcinku wspomnianych dróg przebiegających przez miasto Hajnówka. Intensywność ruchu 100-400 pojazdów na godzinę generuje hałas wartości 75-95 dB (powyżej dopuszczalnych Norm). Na terenie miasta Hajnówka brak jest kompleksowych pomiarów dokumentujących poziom natężenia hałasu, zarówno ze źródeł punktowych, jak i z tras komunikacyjnych.

Istniejące natężenie hałasem akustycznym miasta Hajnówka nie stanowi zagrożenia wpływającego znacząco na obniżenie poziomu jakości życia dla mieszkańców.

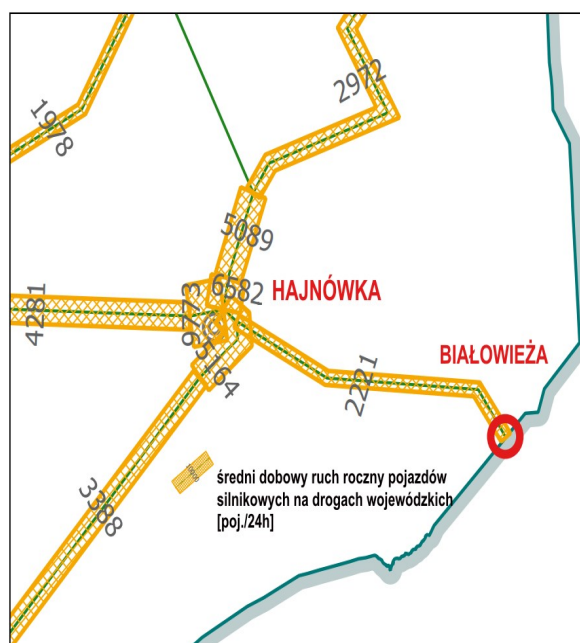
Na analizowanym obszarze planu głównym źródłem hałasu są drogi (hałas komunikacyjny) oraz prowadzona działalność handlowo-usługowa (hałas usługowy).

Występuje również hałas zainwestowania osadniczego (dla terenów zabudowy jednorodzinnej, wielorodzinnej) oraz terenów rekreacyjnych (plac zabaw).

Nie stwierdzono hałasu: kolejowego, przemysłowego, lotniczego, rolniczego. Inne źródła hałasu to indywidualne urządzenia i klimatyzatory zlokalizowane na zabudowanych działkach. Przyjmuje się, że zastosowane urządzenia posiadają stosowne certyfikaty a ich moc nie jest wielka i w związku z tym w normalnych warunkach eksploatacji nie powinny stwarzać zagrożeń dla środowiska i ludzi.

2010 r.

2021 r.

RYC. 6 ŚREDNI DOBOWY RUCH POJAZDÓW SILNIKOWYCH NA DROGACH WOJEWÓDZKICH DW NR 685 I 689 NA TERENIE MIASTA HAJNÓWKI I OKOLICY STAN NA ROK 2010 I 2021 R

źródło: opracowanie na podstawie mapy wykonanej w ramach Generalnego pomiaru ruchu w 2021 r. średni dobowy ruch roczny pojazdów silników na drogach krajowych i wojewódzkich pomiar przeprowadzony przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad <https://www.gddkia.gov.pl/pl/2551/GPR-2021>, „Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe miasta Hajnówki na potrzeby projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówki oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka, Usługi Ekologiczne EcoEkspert Małgorzata Strzyż, Kielce – Hajnówka, 2022,

Ruch komunikacyjny powoduje również szkodliwe oddziaływanie drgań szczególnie na budynki usytuowane blisko arterii komunikacyjnych o intensywnym ruchu z udziałem samochodów ciężarowych, autobusów i innych ciężkich pojazdów. Powoduje to rozchodzenie się w gruncie fal o częstotliwości do 50 Hz, które są źródłem drgań budynków. Drgania te przenoszone przez podłoże mogą działać destrukcyjnie na konstrukcje budynków. Ponadto drgania budynków wpływają uciążliwie na ludzi w nich przebywających. Drgania mogą przyczynić się także do wzrostu poziomu hałasu w pomieszczeniu w zakresie niskich częstotliwości. Na analizowanym obszarze potencjalnie zagrożone drganiami są:

- sąsiedztwo ciągu komunikacyjnego wzdłuż trasy przejazdu autobusów komunikacji miejskiej, tj.: ul. Stefana Batorego,
- sąsiedztwo i występowanie ciągów komunikacyjnych, po których odbywa się przejazd samochodów dostawczych obsługujących obiekty i punkty handlowo-usługowe.

Brak jest dostępnych informacji na temat przeprowadzania badań nad rozprzestrzenianiem się drgań od istniejących ciągów komunikacyjnych, a także ich ewentualnego wpływu na budynki położone w ich sąsiedztwie. Jednakże zasięg oddziaływania drganiami można oszacować na 20 - 30 m od źródła ich powstania.

3.7. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE

W obszarze opracowania głównymi źródłami promieniowania elektromagnetycznego są napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego i niskiego napięcia.

Zgodnie z opracowaniem „Stan środowiska w województwie podlaskim Raport 2020” z przeprowadzonych badań w latach 2017-2018 wynika, że w żadnym przypadku nie odnotowano przekroczeń norm – uzyskane wartości poniżej 7 V/m. Biorąc pod uwagę uśrednione wartości z każdego typu terenu, można stwierdzić, że najwyższe wartości są notowane w miastach powyżej 50 tys. mieszkańców. W tej kategorii, wyższą wartość średniej arytmetycznej z uśrednionych wartości natężeń pól elektromagnetycznych otrzymano w 2017 roku (0,33 V/m). Podobna sytuacja miała miejsce w mniejszych miastach. Najwyższa wyliczona średnia arytmetyczna przypadła dla roku 2017 (0,29 V/m). Z kolei na terenach wiejskich, wyższe wartości zaobserwowano w roku 2018 (0,14 V/m). Podsumowując przeprowadzony monitoring pól elektromagnetycznych w latach 2017-2018 należy zwrócić uwagę na to, że pomimo wzrostu liczby uruchamianych nadajników na obszarze województwa nie obserwuje się podwyższonych wartości oddziaływania pól elektromagnetycznych. Uzyskiwane wyniki nie przekraczają norm i utrzymują się na podobnym poziomie od kilku lat.

3.8. FAUNA

Fauna miasta Hajnówka została zinwentaryzowana w oparciu o dostępne materiały źródłowe z lat 2003-2022.

Na obszarze miasta występują następujące zwierzęta dziko żyjące:

- glony reprezentuje m.in. sinnice (Cyanobacteria), krasnorosty (Rhodophyta) i in.

- stawonogi oprócz gatunków pospolitych na uwagę zasługuje:
- mięczaki m.in.: żyworodka pospolita (*Viviparus contectus*), żyworodka rzeczna (*Viviparus Viviparus*), zawójka rzeczna (*Valvata naticina*),
- ryby m.in.: kleń (*Squalius cephalus*), okoń (*Perca fluviatilis*), boleń (*Aspius aspius*), jelec (*Leuciscus leuciscus*), pstrąg, szczupak (*Esox lucius*),
- owady m.in.: lepiarka wrotyczowa ośliczka, *Asellus aquaticus*, pająk topik, *Argyroneta aquatica*, pluskolce z rodzaju *Notonecta*, a z pijawek pospolite gatunki: *Erpobdella nigricollis* i *Erpobdella octoculata*, motyl przestrojnik (*Pyronia tithonus*),
- płazy objęte ochroną gatunkową: żaba trawna (*Rana temporaria*), ropucha szara (*Bufo bufo*), ropucha zielona (*Bufo viridis*), ropucha paskówka (*Bufo calamita*), rzekotka drzewna (*Hyla arborea*),
- gady objęte ochroną gatunkową występują tutaj: żmija zygzakowata (*Vipera berus*) – gatunek zagrożony, zaskroniec (*Natrix natrix*) – gatunek zagrożony, jaszczurka zwinka (*Lacerta agilis*), jaszczurka żyworodna (*Lacerta vivipara*), padalec (*Anguis fragilis*) – gatunek zagrożony,
- ptaki reprezentowane są przez następujące gatunki zagrożone: kukułkę (*Cuculus canorus*), sójkę (*Garrulus glandarius*), puszczyka (*Strix aluco*) – gatunek zagrożony, dzięcioła dużego (*Dendrocopos major*), lerka (*Lullula arborea*), skowronka polnego (*Alauda arvensis*), świergotka drzewnego (*Anthus trivialis*) – gatunek zagrożony, pierwiosnka (*Phylloscopus collybita*), piecuszka (*Phylloscopus trochilus*), świstunkę leśną (*Phylloscopus sibilatrix*), mysikrólika (*Regulus regulus*), kapturka (*Sylvia atricapilla*), cierniówkę (*Sylvia communis*), piegza (*Sylvia curruca*), strzyżyka (*Troglodytes troglodytes*), pełzacza leśnego (*Certhia familiaris*) – gatunek zagrożony, pełzacza ogrodowego (*Certhia brahydactyla*) – gatunek zagrożony, kowalika (*Sitta europaea*), rudzika (*Erithacus rubecula*), kosa (*Turdus merula*) – gatunek zagrożony, śpiewaka (*Turdus philomelos*) – gatunek zagrożony, bogatkę (*Parus major*), modraszkę (*Parus caeruleus*), szczygła (*Carduelis carduelis*), dzwońca (*Carduelis chloris*), bociana białego (*Ciconia ciconia*), bociana czarnego (*Ciconia nigra*), rybołowa (*Pandion haliaetus*), spośród gatunków nie związanych ze środowiskiem wodnym stwierdzono występowanie gąsiorka (*Lanius collurio*), jarzębatki (*Sylvia nisoria*), ortolana (*Emberiza hortulana*), bielika (*Haliaeetus albicilla*), zimorodka (*Alcedo*

atthis), gęsi gęgawy (*Anser anser* L.), łabędzia niemego myszołowa włoskiego, myszołowa zwyczajnego, kruka, wronę, kawkę, srokę i in.

- ssaki są reprezentowane przez następujące gatunki objęte ochroną gatunkową: ryjówkę (*Sorex araneus*) – gatunek zagrożony, jeża (*Erinaceus europaeus*), kreta (*Talpa europaea*), łasicę (*Mustela nivalis*) – gatunek zagrożony, kunę domową (*Martes*) orzesznicę (*Muscardinus avellanarius*) – gatunek zagrożony, wiewiórkę (*Sciurus vulgaris*), w sąsiedztwie miasta żyją też duże ssaki (żubry, wilki, rysie, lisy, borsuki i in.)

W obszarze opracowania występują gatunki przystosowane do warunków typowo miejskich, w przekształconym antropogenicznie środowisku.

3.9. FLORA

Zgodnie z podziałem geobotanicznym Polski wg Władysława Szafera (1977 r.) teren miasta położony jest w Okręgu Północnopolskim należącym do Krainy Podlaskiej.

Zbiorowiska roślinne na obszarze miasta Hajnówka tworzą:

- fragmenty lasu oraz zbiorowiska semileśne (młode nasadzenia drzew iglastych głównie sosny (przy granicy wschodniej miasta), m.in. porastające tereny piaszczyste jak również hydrogeniczne, nadwodne oraz w miejscowych zagłębieniach terenu i nowe (kilku-, kilkunastoletnie) nasadzenia lasów młodniki i drągowiny (drzewostan przechodzący ze stadium rozwoju młodocianego do dojrzałego i obejmuje lata życia drzewostanu od 35 do 50 lat),
- zbiorowiska łąkowo-pastewne, w tym również na terenach hydrogenicznych, reprezentowane są przez zbiorowiska roślinne łąk wilgotnych i świeżych, znajdują się na terenie tarasy zalewowej Leśnej Prawej i jej lewobrzeżnych dopływów oraz wzdłuż niewielkich zbiorników wodnych. Wilgotne dna dolin rzek, cieków i oczek wodnych stanowią dobre warunki wykorzystywane przez zespoły roślinności łąkowo-bagiennej, szuwarowo-bagiennej, i bagienno-torfowiskowej z szeregiem rzadkich i chronionych gatunków roślin i ptaków. Ponadto występują na tych terenach zbiorowiska krzewiaste w miejscach nieprzydatnych do uprawy: na ścianach wąwozów lessowych, na stromiznach zboczy oraz na bardzo płytkich inicjalnych lub zdegradowanych glebach,
- agrocenozy gruntów ornych, (tereny nieużytkowane) z upraw dominującymi uprawami zbożowymi (głównie żyto, w mniejszym stopniu pszenica, jęczmień i

- mieszanki zbożowe jare). Stosunkowo znaczny udział mają również uprawy roślin okopowych (głównie ziemniaków),
- roślinność ugorów nieużytkowanych rolniczo reprezentowana jest przez klasę *Stellarietea mediae* z najczęściej spotykanymi gatunkami: stulisz lekarski *Sisymbrium officinale*, stulicha psia *Descurainia sophia*, życica trwała *Lolium perenne*, babka zwyczajna *Plantago major*, wiechlina roczna *Poa annua*, ostrożeń polny *Cirsium arvense*, jastrzębiec kosmaczek *Hieracium pilosella*, prosienicznik szorstki *Hypochoeris radicata*. Ponadto występuje tu turzycza owłosiona *Carex hirta*, skrzyp polny *Equisetum arvense*, żóltlica orzęsiona *Galinsoga ciliata*, żóltlica drobnokwiatowa *G. parviflora*, dziurawiec zwyczajny *Hypericum perforatum*. Roślinność ta nie jest chroniona w Polsce ani we Wspólnocie,
 - śródpolne zadrzewienia i zakrzewienia, parki podworskie, park miejski, zadrzewienia cmentarzy, sady i ogrody działkowe oraz przydomowe oraz pojedyncze drzewa głównie w terenach gruntów rolnych,
 - szpalery i aleje drzew wzdłuż dróg głównie z przewagą topoli, jesionów, olszy,
 - ekosystemy hydrogeniczne (bagienne) związane głównie z występowaniem terenów z płytko zalegającą wodą gruntową, rzek, niewielkich naturalnych oczek wodnych, starorzeczy, podtopień i zbiorników antropogenicznych, odgrywają one zasadniczą rolę w funkcjonowaniu środowiska tj. obiegu wody i procesów życiowych, wykształciły się tutaj m.in. zbiorowiska łąkowo-ruderalne (nie są chronione i nie są naturowe) cechuje je udział gatunków z poniżej omówionych zbiorowisk ruderalnych, a ponadto znaczna domieszka gatunków łąkowych, takich jak np. krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, mietlica pospolita *Agrostis capillaris*, tomka wonna *Anthoxanthum odoratum*, wyczyniec łąkowy *Alopecurus pratensis*, świerzbnica polna *Knautia arvensis*, biedrzynek mniejszy *Pimpinella saxifraga*, jaskier ostry *Ranunculus acris*, szczaw zwyczajny *Rumex acetosa*, mniszek lekarski *Taraxacum officinale*, koniczyna biała *Trifolium repens*, koniczyna łąkowa *T. pratense*, czy wyka ptasia *Vicia cracca*. W lokalnych zagłębieniach terenu lub w miejscach wilgotnych i stale podtapianych wykształcają się zbiorowiska z klasy *Phragmitetea*. Zbiorowiska bagienne z udziałem okazałych bylin dwuliściennych występują w strefie przybrzeżnej i nadbrzeżnej zbiorników wód stojących i płynących. Reprezentowane są tu przez

związek gatunków trzcinowych Phragmites, czyli zwartych zarośli budowanych przez trzinę pospolitą Phragmites australis.

- Zbiorowiska łąkowe na terenie miasta reprezentowane są przez fragmentarycznie wykształcone łąki świeże Arrhenatherion elatioris – w południowo-wschodniej części. Są to antropogeniczne zbiorowiska użytków zielonych na żyznych, świeżych (niezbyt wilgotnych i nie suchych) glebach mineralnych bez śladów zabagnienia. Typowo ukształtowane płaty to bogate florystycznie, wysokoproduktywne i wielokośne zbiorowiska wykształcające się na siedliskach grądowych lub suchszych fragmentów łągów. Cechuje je udział takich traw, jak: rajgras wyniosły Arrhenatherum elatius, drżączka średnia Briza media, wiechlina łąkowa Poa pratensis, kupkówka pospolita Dactylis glomerata, kłósówka wełnista Holcus lanatus, stokłosa miękka Bromus hordeaceus. W runi znaczny udział mają wysokie byliny wśród których są: biedrzynek mniejszy Pimpinella saxifraga, krwawnik pospolity Achillea millefolium. Niższą warstwę tworzą rośliny dwuliścienne o barwnych kwiatach, takie jak: koniczyna łąkowa Trifolium pratense, koniczyna biała Trifolium repens, wyka ptasia Vicia cracca, świerzbica polna Knautia arvensis, jaskier ostry Ranunculus acris, jaskier rozłogowy Ranunculus repens, komonica pospolita Lotus corniculatus,
- roślinność ruderalna (nie jest chroniona i nie jest naturowa) zazwyczaj występuje na terenach zainwestowania osadniczego (typowe zbiorowiska ruderalne, jak też rośliny hodowano-ogrodowe). Dominującymi gatunkami są takie jak: wyka czteronasienna Vicia tetrasperma, przetacznik bluszczowy Veronica hederifolia i inne gatunki przetaczników, ostróżka polna Consolida regalis, fiołek polny Viola arvensis, sporek polny Sparganium angustifolium, powój polny Convolvulus arvensis, rdestówka powojowata Fallopia convolvulus, rdest plamisty Polygonum persicaria, stokłosa żytnia Bromus secalinus, poziewnik szorstki Galeopsis tetrahit i in.
- nitrofilne fitocenozy zrębów, terenów wydeptywanych i ruderalnych wykształcające się w najbliższym sąsiedztwie człowieka (nie chronione/nie naturowe) z najczęściej spotykanymi gatunkami rumian polny Anthemis arvensis, rzodkiewnik pospolity Arabidopsis thaliana, gatunki z rodzaju łopian Arctium, bylica Artemisia, czy łoboda Atriplex, stokłosa miękka Bromus hordeaceus, stokłosa dachowa B. tectorum, tasznik pospolity Capsella bursa-pastoris,

ostrożeń polny *Cirsium arvense*, ostrożeń lancetowaty *C. vulgare*, pępawa dwuletnia *Crepis biennis*, marchew zwyczajna *Daucus carota*, stulicha psia *Descurainia sophia*, przymiotno ostre *Erigeron acris*, życica trwała *Lolium perenne*, ślaz zaniedbany *Malva neglecta*, pasternak zwyczajny *Pastinaca sativa*, gatunki z rodzaju babka *Plantago*, gorczyca polna *Sinapis arvensis*, wrotycz pospolity *Tanacetum vulgare*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica* i inne. Kompleksy zbiorowisk ruderalnych fragmentami rozrzucone są na terenie całego miasta a głównie na terenie przemysłowym, w sąsiedztwie szlaków komunikacyjnych i terenów zabudowanych,

- naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*,
- zalewane muliste brzegi Leśnej Prawej i jej dopływów,
- niżowe świeże łąki użytkowane ekstensywnie,
- łągi bagienne, łągi wierzbowe, topolowe, olszowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródliskowe).

W obszarze planu miejscowego nie występują grunty leśne ani grunty rolne.

Charakterystyczne są zbiorowiska roślinności ruderalnej oraz nitrofilne zbiorowiska terenów wydeptywanych i ruderalnych. Obszar planu stanowi krajobraz terenów zurbanizowanych i silnie przekształconych. zabudowaniom towarzyszy zieleń niska, w tym roślinność trawiasta, roślinność ogrodów przydomowych, zieleń osiedlowa, krzewy oraz zieleń wysoka - okazy drzew. W pobliżu budynków wielorodzinnych zlokalizowany jest plac zabaw z ogólnodostępną zielenią urządzoną. W centralnej części obszaru występuje teren niezagospodarowany, pokryty roślinnością. Przy granicy terenu, wzdłuż niektórych ciągów komunikacyjnych, występują szpalery drzew.

3.10. FORMY OCHRONY PRZYRODY, POWIĄZANIA PRZYRODNICZE

W obszarze objętym granicami projektowanego planu miejscowego oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują formy ochrony określone w ustawie o ochronie przyrody. W otoczeniu położone są następujące formy ochrony przyrody:

- Obszar Natura 2000 Puszcza Białowieska (PLC200004)- ok. 1,3 km w kierunku południowo-wschodnim od granicy planu miejscowego
- Obszar Chronionego Krajobrazu „Puszcza Białowieska” - ok. 1,1 km w kierunku południowo-wschodnim od granicy planu miejscowego,

- Rezerwat Krajobrazowy Władysława Szafera – ok. 1,2 km kierunku południowo-wschodnim od granicy planu miejscowego
- Pomnik przyrody – drzewo, ok. 300 m w kierunku południowo-wschodnim od granicy planu miejscowego.
- Użytek ekologiczny – ok. 1,8 km w kierunku południowo-wschodnim od granicy planu miejscowego

Miasto Hajnówka pomimo, iż posiada charakter gospodarczo-osiedleńczy, cechuje się stosunkowo dużą bioróżnorodnością oraz naturalnym (dolina Leśnej Prawej, fragmenty lasów) i półnaturalnym charakterem w wielu malowniczych pod względem krajobrazowym terenach.

Stabilność systemów przyrodniczych miasta stanowi podstawę jej systemu przyrodniczego (SPM Hajnówka) współtworzącego struktury krajobrazu naturalnego i kulturowego. SPM miasta Hajnówka jest stosunkowo stabilny poprzez wzmocnienie wyraźnie wykształconej osi struktury ekologicznej otoczenia obszaru miasta i terenów przyległych pomiędzy fragmentami wschodniego korytarza regionalnego Puszcza Białowieska. Połączenie z innymi strukturami ekologicznymi położonymi w obszarze miasta i poza nim zapewnia lokalny korytarz ekologiczny rzeki Leśna Prawa. Występujące bariery ekologiczne w części północnej miasta (sieć infrastruktury komunikacyjno-transportowej (DW 685, DW 689), tereny produkcyjne i usługowe) stanowią barierę antropogeniczną stanowiącą zagrożenie dla systemu korytarzy ekologicznych. Obszar miasta Hajnówka jest ważnym elementem obszaru Funkcjonalnego Zielone Płuca Polski i systemu korytarzy ekologicznych.

3.11. WALORY KRAJOBRAZOWE I KULTUROWE

Obszar opracowania stanowi krajobraz antropogeniczny, na który składają się zabudowa mieszkaniowa (jednorodzinna i wielorodzinna), mieszkaniowo-usługowa, usługowa wraz z niezbędnymi elementami infrastruktury technicznej, drogi publiczne, drogi wewnętrzne utwardzone i nieutwardzone, parkingi, chodniki, obszary utwardzone wokół zabudowań.

Obiektom towarzyszy zieleń niska, w tym roślinność trawiasta, roślinność ogrodów przydomowych, zieleń osiedlowa, krzewy oraz zieleń wysoka - okazy drzew. W pobliżu budynków wielorodzinnych zlokalizowany jest plac zabaw z ogólnodostępną zielenią. W centralnej części obszaru występuje teren niezagospodarowany, pokryty

roślinnością. Przy granicy terenu, wzdłuż niektórych ciągów komunikacyjnych, występują szpalery drzew. Obszary z zielenią korzystnie wpływają na jakość krajobrazu.

W sąsiedztwie obszaru opracowania znajdują się ciągi komunikacyjne - m.in. droga wojewódzka nr 689, budynki mieszkalne jednorodzinne i wielorodzinne, wielkopowierzchniowe obiekty handlowe, obiekty usługowe.

W granicach sporządzanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie występują obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków, ani obiekty wpisane jako dobra kultury współczesnej.

Zabytki o wartościach kulturowych, ujęte w gminnej ewidencji zabytków:

- a) dom murowano-drewniany początek XX w przy ul. Ks. Ignacego Wierobieja 22 (dz. ew. nr 1394) na terenie oznaczonym symbolem 1MN-U,
- b) dom murowany początek XX w przy ul. Ks. Ignacego Wierobieja 34 (dz. ew. nr 1389/1) na terenie oznaczonym symbolem 2MN-U;

Dla których ustalono w planie:

- a) zachowanie charakteru elewacji i bryły,
- b) zachowanie lub odtworzenie, w przypadku remontu lub termomodernizacji, detalu architektonicznego,
- c) stosowanie jednolitej stonowanej kolorystyki elewacji z wyróżnieniem detali architektonicznych,
- d) stosowanie jednolitej formy i kolorystyki stolarki okiennej,
- e) dopuszczenie modernizacji, z zastrzeżeniem przepisów odrębnych.

Obszar planu znajduje się częściowo (tereny oznaczone symbolami: 1MN-U, 2MN-U, 1U, 1MW-U i część 1UE) w granicy obszaru z historycznym układem ulic i zabudową o wartościach kulturowych, w obrębie którego:

- a) nakazuje się stosowanie odcieni dachów w kolorach brązu oraz grafitu oraz naturalne odcienie dachówki w przypadku zastosowania ceramiki,
- b) nakazuje się zachowanie spójności elewacji frontowej budynku w zakresie kompozycji, materiałów wykończeniowych oraz kolorystyki wszystkich elementów, urządzeń i detali architektonicznych,
- c) zakazuje się fragmentarycznego odnawiania elewacji zewnętrznych, szczególnie fragmentarycznego malowania elewacji zewnętrznych, nienawiązującego do całościowej kolorystyki i wystroju elewacji całych budynków,

- d) nakazuje się wykonanie stolarki okiennej i drzwiowej otworów zewnętrznych w obrębie poszczególnych budynków z jednakowego materiału i w jednakowym kolorze, przy czym dopuszcza się kolor biały, czarny, odcienie brązu i szarości oraz naturalne kolory drewna oraz stali.

4. ISTNIEJĄCE ZAGROŻENIA DLA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA ORAZ PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA

Problemy ochrony środowiska powinny być częściowo rozwiązane już na etapie tworzenia koncepcji zagospodarowania przestrzennego. Planowanie uwzględniające potrzebę zachowania walorów przyrodniczych, w tym obiektów i obszarów prawnie chronionych może pozwolić na utrzymanie środowiska przyrodniczego w odpowiednim stanie i zapewnić jego dobre funkcjonowanie. Odpowiednie zagospodarowanie przestrzeni może skutecznie gwarantować zachowanie zasobów przyrody w dobrym stanie i zapewnienie dobrego funkcjonowania środowiska.

Szczególnej wagi powyższe nabiera w aspekcie wprowadzania nowej zabudowy.

Zagrożeniem o charakterze antropogenicznym jest presja urbanizacyjna, zwiększenie intensywności zabudowy oraz nie stosowanie wskaźników powierzchni biologicznie czynnej. Związane z tym uciążliwości to m.in. utwardzenie terenu, zaburzenie profilu glebowego, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, ograniczenie arealu występowania zwierząt.

Największe zagrożenie dla drzew stanowi ich wycinka. Wraz z robotami budowlanymi istnieje wysokie ryzyko wycinki drzew stwarzających kolizje dla planowanych inwestycji. Nowe inwestycje wprowadzane na tereny dotychczas niezagospodarowane, pokryte roślinnością, niszczą florę. W efekcie następuję zmniejszanie udziału terenów aktywnych biologicznie, niszczenie pokrywy roślinnej. Dodatkowo pojawia się ryzyko wprowadzenia nowych i obcych dla istniejących zbiorowisk roślin.

Ciągi komunikacyjne są źródłem hałasu, drgań oraz emisji zanieczyszczeń. Na warunki aerosanitarne obszaru wpływa również emisja związana z ogrzewaniem budynków. Przymiowe kotłownie (paleniska) stanowią lokalne punktowe emitery zanieczyszczeń powietrza. Źródłem uciążliwości akustycznych są również inne lokalne emitery typu wentylatory, centrale klimatyzacyjne czy prowadzone budowy.

Zagrożeniem dla stanu powierzchni ziemi i gleb są potencjalne ogniska zanieczyszczeń, jak drogi publiczne i parkingi (węglowodory ropopochodne i metale ciężkie), elementy sieci kanalizacyjnej (biogeny, bakterie i inne). Ponadto może występować zjawisko dalszego przekształcenia istniejących gleb w kierunku gleb miejskich (naturalne procesy glebotwórcze zostaną zastąpione procesami antropogenicznymi) w obrębie zabudowy i jej bezpośredniego sąsiedztwa. Ponadto nowe inwestycje będą powodować uszczelnienie powierzchni.

Nie stwierdzono występowania istotnych źródeł zanieczyszczeń, stanowiących bezpośrednio zagrożenie dla wód powierzchniowych położonych poza obszarem opracowania. Natomiast na analizowanym terenie może dochodzić do zanieczyszczenia wód podziemnych. Potencjalnym zagrożeniem dla ich jakości mogą być obiekty jak: ciągi komunikacyjne, parkingi.

Obszar planu miejscowego nie jest narażony na ryzyko wystąpienia powodzi ani osuwania się mas ziemnych.

5. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU

Dla umożliwienia realizacji wytycznych polityki przestrzennej, zawartej w Studium, a także uwzględnienia istniejących potrzeb, zachodzi konieczność sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Celem sporządzanego planu jest umożliwienie na tym terenie realizacji zamierzeń inwestycyjnych w sposób uporządkowany i zgodny z obowiązującymi przepisami w kontekście rozwoju przestrzennego tej części miasta Hajnówka. Zapisy planu pozwolą na zapewnienie odpowiedniej ochrony środowiska, zarówno w granicach planu, jak i w jego sąsiedztwie, a także po uwzględnieniu istniejących uwarunkowań, ustalenia planu pozwolą na wykorzystanie potencjału terenu pod względem inwestycyjnym, zapewniając jednocześnie jego obsługę komunikacyjną i infrastrukturalną.

W przypadku braku realizacji postanowień projektowanego planu miejscowego, nadal będą obowiązywać ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru 3 „Hajnówka Wschód” (uchwała Nr XXXVIII/229/06 Rady Miasta Hajnówka z dnia 25 października 2006 r.). Inwestycje będą realizowane w oparciu o warunki ustalone w tym dokumencie planistycznym. Funkcje wyznaczone w obowiązującym planie oraz leżące w granicach sporządzanego to: MW (zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna), MWU (zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i

usługowa), MN (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna), MNU (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa), U (zabudowa usługowa), KD-D (droga publiczna dojazdowa). Realizacja kolejnych inwestycji w oparciu o obowiązujący plan miejscowy będzie wpływać na środowisko. Mogą powstać kolejne zabudowania oraz powierzchnie uszczelnione.

Warto podkreślić, że w kontekście analizowanego terenu istotnym jest, aby skutecznie zapewnić ochronę środowiska. Wskazuje się, aby za pomocą procedur planistycznych dążyć do minimalizacji negatywnych oddziaływań inwestycji. Zapisy, wprowadzone nowym planem miejscowym, pozwolą na zachowanie ładu przestrzennego i uregulują politykę przestrzenną obszaru opracowania.

Istotnym jest, aby skutecznie zapewniać ochronę cennych walorów środowiskowych i krajobrazowych, gdyż zaniedbanie tych działań może prowadzić do nieodwracalnych i negatywnych skutków przestrzennych.

6. PRZEWIDYWANE SKUTKI WPŁYWU USTALEŃ PLANU NA ŚRODOWISKO

Przy pełnej realizacji zapisów planu analizowany obszar stworzy nową przestrzeń zurbanizowaną, co odbędzie się częściowo kosztem środowiska naturalnego, jednakże uwzględniając zasadę prewencji w ochronie środowiska zapisy planu dążą do minimalizacji negatywnych oddziaływań na środowisko, bądź prowadzą do jego kompensacji w przypadku niemożliwych do uniknięcia strat. W tym przypadku należy zauważyć, że działania w zakresie planowania przestrzennego muszą być zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju, w której równie istotny jest rozwój społeczny, gospodarczy terenów, jak i poszanowanie wartości przyrodniczych.

Wpływ skutków realizacji planu na poszczególne komponenty środowiskowe, a także ludzi, dobra materialne i zabytki zostanie przedstawiony w kolejnych podrozdziałach. Szczególny nacisk położono na wpływ zapisów dokumentu na funkcjonowanie środowiska przyrodniczego, a więc elementy, które zapewniają prawidłowy obieg materii, rozwój organizmów, zachowanie bioróżnorodności i funkcjonowania korytarzy ekologicznych.

6.1. WPŁYW NA WARUNKI ŻYCIA I ZDROWIE LUDZI

Ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego odnoszą się nie tylko do środowiska przyrodniczego, ale odgrywają też ważną rolę w kształtowaniu

środowiska i jakości życia człowieka. Realizacja ustaleń planu nie wpłynie znacząco negatywnie na tereny sąsiednie, ich mieszkańców i użytkowników.

Projekt planu uwzględnia istniejące zagospodarowanie wraz z możliwością ich uzupełnienia oraz wprowadza nowe powierzchnie pod zabudowę, jak również uwzględnia elementy środowiska przyrodniczego. Doprecyzowuje i porządkuje warunki ich rozwoju zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi, uwzględniając przy tym uwarunkowania środowiskowe, a także potencjalny wpływ na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego oraz na warunki życia i zdrowia ludzi. W wyniku realizacji planu miejscowego mogą powstać nowe obiekty budowlane, inwestycje infrastrukturalne i drogowe. Plan umożliwi rozwój funkcji inwestycyjnych w mieście Hajnówka, co z kolei przełoży się na rozwój gospodarczy tej części miasta. Ustalone przeznaczenie oraz zasady zagospodarowania przyczynią się do optymalnego wykorzystania zasobów przestrzennych terenu.

Na skutek rozwoju zagospodarowania może nastąpić wzrost stopnia uciążliwości, powstałych w wyniku zwiększonego ruchu samochodowego i pieszego oraz realizacji inwestycji związanych z generowaniem hałasu, wibracji i uciążliwości dotyczących zanieczyszczania powietrza, gleb, wód podziemnych oraz powstawania odorów. Oddziaływanie negatywne, krótkoterminowe może wystąpić na etapie prac budowlanych i związane będzie z uciążliwościami emitowanymi przez pracujące maszyny, tj. głównie z hałasem i obniżeniem jakości krajobrazu. W wyniku realizacji planu miejscowego nie przewiduje się powstania istotnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi. Wprowadzenie zabudowy wraz z realizacją infrastruktury technicznej spowodują: nieznaczne pogorszenie stanu higieny atmosfery i klimatu akustycznego, zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów na tym terenie, zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków, wzrost zapotrzebowania na wodę, energię elektryczną i ciepłą, lokalnie zmniejszenie terenów biologicznie czynnych. Wymienione oddziaływania nie mogą powodować przekroczeń dopuszczalnych norm dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego ani zagrożeń dla zdrowia i życia ludności.

W obszarze opracowania zlokalizowane są zabudowania mieszkalne oraz planowane jest wprowadzenie w jego granicach nowych budynków mieszkalnych, z tego względu powstałe lokalne uciążliwości będą miały bezpośredni wpływ na jakość życia mieszkańców miasta Hajnówka.

Z uwagi na fakt, że projekt planu w dużej mierze systematyzuje istniejące zagospodarowanie, a wyznaczone funkcje obejmują przede wszystkim tereny zabudowy mieszkaniowej i usługowej, nie przewiduje się pogorszenia warunków życia ludzi. Natomiast wprowadzone planem regulacje będą stanowić zabezpieczenie przed realizacją szkodliwych czy intensywnych form zagospodarowania.

Zapisy projektu planu zapewniają rozszerzenie obszarów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, wraz z możliwością realizacji usług, zapewniając tym samym zaspokojenie potrzeb lokalowych. Za pozytywny aspekt należy uznać, że zapisy projektu planu gwarantują pełne pokrycie potrzeb ludności w zakresie infrastruktury technicznej. Zadbano także, aby proporcjonalnie do dalszego rozwoju miasta oraz związanych z nim usług i działalności usprawnić obsługę komunikacyjną poprzez rozbudowę sieci drogowej. Co więcej w projekcie planu nakazuje się zapewnienie minimalnej liczby miejsc parkingowych

Na jakość życia mieszkańców pozytywnie wpłynie zieleń realizowana w ramach wyznaczonych wskaźników powierzchni biologicznie czynnej.

Zapisy projektu planu zawierają szereg ustaleń dotyczących ochrony środowiska, które w sposób bezpośredni i pośredni wpływają korzystnie na warunki życia i zdrowie ludzi oraz minimalizują powstanie potencjalnych uciążliwości. Ustalenia te wynikają przede wszystkim z ustaleń ogólnych z zakresu m.in. gospodarki wodno – ściekowej, warunków gospodarki odpadami, a także z przepisów odrębnych, wykorzystania ekologicznych czynników grzewczych. Dla zminimalizowania nadmiernego hałasu w planie dokonano klasyfikacji terenów opracowania pod względem wymaganego standardu jakości klimatu akustycznego.

Realizacja nowego zainwestowania nastąpi z koniecznym zastosowaniem rozwiązań zabezpieczających środowisko przed uciążliwościami. Przy zastosowaniu odpowiednich warunków technicznych lokalizacji obiektów i urządzeń emitujących różnorodne zanieczyszczenia i wymaganych prawem odległości oraz wielkości emisji, przyszłe zainwestowanie terenu nie będzie miało istotnego negatywnego wpływu na zdrowie i komfort zamieszkiwania ludzi w obszarze opracowania oraz sąsiednich zabudowań mieszkaniowych.

Przyjęcie sporządzanego planu miejscowego w aspekcie społecznym i gospodarczym jest pozytywne. Projekt umożliwia rozwój funkcji inwestycyjnych,

ważnym dla rozwoju miasta oraz poprawy warunków życia społeczności, z zachowaniem dbałości o jakość, komfort mieszkańców i użytkowników tego obszaru. Zapisy z zakresu ochrony środowiska, ład przestrzennego minimalizują w stopniu wystarczającym uciążliwość wynikające z funkcjonowania istniejących i nowych ciągów komunikacyjnych czy zabudowań. W projekcie planu właściwie zapewnia się rozwiązania chroniące środowisko życia i zdrowia ludzi w zakresie, jaki może być przedmiotem postanowień planu. W związku z powyższym nie prognozuję się negatywnego znaczącego oddziaływania na życie ludzi.

6.2. WPŁYW NA BIORÓŻNORODNOŚĆ, FAUNĘ I FLORE

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu prognozuje się wystąpienie wpływu na bioróżnorodność, faunę i florę. Decydującym w tym wypadku będzie stopień realizacji projektu planu oraz długość okresu wprowadzania zmian.

Realizacja zapisów planu wiąże się ze zmianą użytkowania przestrzeni poprzez wprowadzenie kolejnych budynków, infrastruktury technicznej, ciągów drogowych oraz utwardzeniem powierzchni ziemi. Wprowadzenie zabudowań na obszarach dotąd pokrytych roślinnością spowoduje zubożenie bioróżnorodności obszaru opracowania. Prawdopodobnie będzie dochodzić do oddziaływań o charakterze bezpośrednim, takich jak: niszczenie siedliska glebowego, zniszczenie wierzchniej warstwy ziemi pokrytej roślinnością, zmniejszenie powierzchni aktywnych biologicznie, utwardzanie powierzchni gleby. Może nastąpić wycofywanie się niektórych gatunków zwierząt i zajmowanie przez nie nowych siedlisk.

Konsekwencją realizacji ustaleń projektu planu będzie bezpośrednia dewastacja szaty roślinnej. Przekształcenie każdej powierzchni pokrytej roślinnością oznacza pomniejszenie areалу występowania i żerowania pewnych grup małych zwierząt, co oznacza ograniczenie rozwoju ich populacji. Oznacza to także płoszenie zwierzyny przez zwierzęta domowe, jak i ludzi, penetrację terenu oraz zaśmiecanie. Nastąpi przecięcie lub ograniczenie przestrzenne lokalnych szlaków migracyjnych zwierząt. W chwili obecnej oszacowanie faktycznego wpływu jest utrudnione. Prawdopodobnie nastąpi ograniczenie miejsc występowania gatunków oraz zwiększenie liczby gatunków synurbijnych tj. związanych ze środowiskiem miejskim. Natomiast prognozuje się, iż skala tego zjawiska nie będzie istotnie znacząca.

Największe negatywne oddziaływanie względem flory będzie zachodzić na etapie budowy nowych obiektów i infrastruktury. W tym czasie nastąpi usunięcie wierzchniej

warstwy gleby oraz zniszczenie pokrywy roślinnej. W trakcie fazy budowy inwestycji prawdopodobnie będzie dochodzić do zwiększonej penetracji terenu, zwiększania natężenia uciążliwości akustycznych, a co za tym idzie do częstszego płoszenia i zwiększenia śmiertelności małych zwierząt. Ponadto wprowadzenie zabudowań oraz nowych inwestycji infrastrukturalnych wiąże się z penetracją terenu na obszarze znacznie większym, niż wyznaczonym granicami planu. Dochodzi do zwiększania liczby osób, maszyn, urządzeń oraz zwierząt związanych z działalnością człowieka, których aktywność obejmuje także obszary przyległe. W konsekwencji zwierzęta wycofują się, bądź zmieniają dotychczasowe szlaki migracyjne.

Jedną z form ochrony roślinności są zapisy projektu planu dotyczące wskaźników powierzchni biologicznie czynnej. Wyeliminowane zbiorowiska roślinności w części zostaną zastąpione przez zielen towarzyszącą zabudowie, co stanowi pewnego rodzaju kompensację przyrodniczą. Wpływ na różnorodność pokrywy roślinnej będzie miał sposób kształtowania zieleni przez poszczególnych użytkowników nieruchomości.

Analizowany projekt planu dla terenów przeznaczonych pod lokalizację zabudowy wprowadza ustalenia określające maksymalną powierzchnię zabudowy oraz minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, jaki musi zostać zachowany w obrębie poszczególnych działek budowlanych. Realizacja powyższych zapisów ograniczy możliwość wprowadzania zabudowy zbyt intensywnej, nie uwzględniającej konieczności utrzymania funkcji biologicznych oraz wymusi pozostawienie części powierzchni dostępnej dla przedstawicieli lokalnej flory i fauny zagospodarowanej zielenią oraz o powierzchni wolnej od utwardzenia.

Należy zauważyć, iż skala powstałych oddziaływań środowiskowych jest przede wszystkim uzależniona od stopnia realizacji zapisów planu. Prawdopodobnie zmiany wynikające z przedmiotowych zapisów planu będą następowały stopniowo, a ich rozłożenie w czasie spowoduje, iż presja na środowisko będzie ciągła lub tymczasowa, lecz o umiarkowanej sile.

6.3. WPŁYW NA POWIERZCHNIĘ ZIEMI I GLEBY

Największy wpływ na powierzchnię ziemi i gleby wynikać będzie z wprowadzenia inwestycji na terenach dotąd niezainwestowanych, pokrytych roślinnością. W wyniku realizacji i zmiany sposobu użytkowania terenu powierzchnia ziemi ulegnie przekształceniu dla potrzeb planowanych inwestycji. Prace niwelacyjne prowadzone

w związku z realizacją nowych inwestycji będą ograniczone do lokalnych zmian, ingerujących głównie w przypowierzchniowe warstwy geologiczne.

Nowe inwestycje będą skutkowały oddziaływaniem bezpośrednim stałym: uszczelnieniem podłoża, przeobrażeniem gruntów, lokalną zmianą stosunków wodnych i kierunków spływu powierzchniowego oraz zmniejszeniem areалу terenów aktywnych biologicznie. Nastąpi również oddziaływanie bezpośrednie krótkoterminowe, polegające na ingerencji w środowisko gruntowe w trakcie prowadzenia prac budowlanych, przemieszania mas ziemnych, wymiany gruntów lub/i ich zagęszczeniu. Zmiana struktury gleby skutkuje przekształceniem jej fizykochemicznych właściwości. Prowadzi do zwięzłości gleby, zmniejszenia uwilgotnienia oraz ilości tlenu. Może dojść również do nasilenia procesu erozji. Zakres i skala zmian będzie zależna od przyjętych rozwiązań inżynierskich. Zmiany będą dotyczyć przypowierzchniowej warstwy gruntów.

Poza tym możliwe jest zanieczyszczenie gleby na etapie budowy inwestycji w efekcie niewłaściwego dysponowania odpadami, jak również wyciekami substancji ropopochodnych z pojazdów i maszyn. Ponadto prawdopodobne jest powstawanie sztucznych nasypów i wykopów. Wprowadzenie nowych terenów zabudowanych i utwardzonych przyczyni się w konsekwencji do: intensyfikacji spływu powierzchniowego, ograniczenia zasilania wodą, co w dłuższej perspektywie czasowej prowadzi do przesuszania gruntów oraz ograniczenia procesów glebotwórczych.

Konsekwencje prowadzonych robót ziemnych mogą zasięgiem wykraczać poza granice planu na etapie prowadzenia prac ziemnych. Ziemia z wykopów winna być właściwie zagospodarowana lub zutylicowana. Niekiedy w takich wypadkach dochodzi do procederu nielegalnego wywozu gruntu i jego składowania. Konieczna jest tu rzetelna kontrola wszystkich etapów realizacji danej inwestycji.

Nie przewiduje się istotnych zmian w rzeźbie analizowanego obszaru. Pojawiające się podczas prac budowlanych wykopy i nasypy, po zakończeniu prac zostaną zasypane lub zlikwidowane. Takie zmiany będą miały charakter czasowy i przejściowy. Po zakończeniu inwestycji zwykle przywracany jest pierwotny stan ukształtowania powierzchni.

W obszarze planu miejscowego nie występują grunty rolne ani leśne.

W granicach przedmiotowego projektu planu, ani w jego najbliższym sąsiedztwie nie stwierdzono udokumentowanych złóż kopalin. Z tego też względu nie przewiduje się

w projekcie planu wyznaczania terenów eksploatacji kopalin. Realizacja projektowanych ustaleń nie wpłynie na zasoby naturalne.

W projekcie planu miejscowego znalazły się ustalenia, które pozwalają na ograniczenie negatywnego oddziaływania inwestycji na powierzchnię ziemi. Są to zapisy w zakresie powierzchni działek budowlanych, minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej, gabarytów i geometrii nowej zabudowy. Takie zapisy pozwalają na zachowanie powierzchni biologicznie czynnej, zapewniającej infiltrację wód powierzchniowych oraz kształtowanie zieleni towarzyszącej zabudowie.

Formą ochrony dla gleb i rzeźby terenu są zapisy w zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz z zakresu infrastruktury, dotyczące m.in. odprowadzania ścieków (w tym m.in. zapis, iż dla całego obszaru planu ustala się odprowadzenie ścieków komunalnych poprzez sieć kanalizacji sanitarnej), zapisy w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych oraz zapisy w zakresie gospodarki odpadami. W planie ustala się ochronę wód powierzchniowych i podziemnych oraz powierzchni ziemi poprzez: a) nakaz wprowadzania wód opadowych lub roztopowych z powierzchni biologicznie czynnych do ziemi w granicach poszczególnych działek budowlanych, b) zakaz wprowadzania do ziemi lub do wód: ścieków bytowych, ścieków komunalnych oraz zanieczyszczonych wód opadowych lub roztopowych. Największe zmiany prognozuje się na terenach, gdzie zapisy planu pozwolą na porównywalnie najszerszy rozwój nowych inwestycji. Uwzględniając zapisy projektu planu w zakresie ochrony środowiska, jak również proponowane rozwiązania projektowe nie prognozuje się znaczącego negatywnego oddziaływania na powierzchnię ziemi i gleby.

Należy zauważyć, iż skala powstałych oddziaływań środowiskowych jest przede wszystkim uzależniona od stopnia realizacji zapisów planu. Prawdopodobnie zmiany wynikające z przedmiotowych zapisów planu będą następowały stopniowo, a ich rozłożenie w czasie spowoduje, iż presja na środowisko będzie ciągła lub tymczasowa, lecz o umiarkowanej sile.

Zakres i skala zmian będzie uzależniona od przyjętych rozwiązań architektoniczno-inżynierskich. Przewidywane przekształcenia rzeźby i gruntu nie będą miały istotnego znaczenia dla środowiska przyrodniczego, w związku z powyższym nie prognozuje się powstania negatywnego znaczącego oddziaływania.

6.4. WPŁYW NA ŚRODOWISKO WODNO-GRUNTOWE, WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE

Skalę i siłę oddziaływania zapisów projektu planu w zakresie środowiska wodno-gruntowego kształtują zaproponowane formy zagospodarowania oraz działania na rzecz zabezpieczenia wody i gruntu, w tym rozwój infrastruktury. Realizacja projektu planu może spowodować zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnych, co będzie powodowało odwadnianie terenu i okresowe przesuszanie, zwiększy zapotrzebowanie na wodę, wzrost ryzyka przedostawania się substancji ropopochodnych oraz innych substancji chemicznych do wód, wzrost liczby zrzucanych ścieków. Będą to oddziaływania bezpośrednie, długoterminowe, stałe i chwilowe, negatywne. Prawdopodobnie, największe zmiany stosunków wodnych będą obserwowane na etapie prac budowlanych. Wpływ na środowisko wodno-gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne nie będzie znaczący.

Szczegółowe zapisy projektu planu w dużej mierze mogą przyczynić się do poprawy jakości wód. Na przykład, ochronę wód powierzchniowych i podziemnych realizuje się poprzez rozwiązania funkcjonalne, a więc – dobór i rozmieszczenie kolejnych terenów funkcjonalnych z uwzględnieniem uwarunkowań przyrodniczych oraz rozwiązania szczegółowe – parametry i zapisy szczegółowe dla kolejnych terenów funkcjonalnych, zapisy z zakresu ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasady dotyczące modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej.

Formą ochrony środowiska wodno-gruntowego, wód powierzchniowych i podziemnych są zapisy w zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz z zakresu infrastruktury, dotyczące m.in. odprowadzania ścieków (w tym m.in. zapis, iż dla całego obszaru planu ustala się odprowadzenie ścieków komunalnych poprzez sieć kanalizacji sanitarnej), zapisy w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych oraz zapisy w zakresie gospodarki odpadami. W planie ustala się ochronę wód powierzchniowych i podziemnych oraz powierzchni ziemi poprzez: a) nakaz wprowadzania wód opadowych lub roztopowych z powierzchni biologicznie czynnych do ziemi w granicach poszczególnych działek budowlanych, b) zakaz wprowadzania do ziemi lub do wód: ścieków bytowych, ścieków komunalnych oraz zanieczyszczonych wód opadowych lub roztopowych.

W zakresie ochrony wód podziemnych i gruntowych istotne są ustalenia zakładające docelowe zaopatrzenie w wodę obiektów budowlanych z sieci wodociągowej.

Zasilanie wód jest realizowane także poprzez odprowadzenie wód opadowych lub roztopowych z powierzchni biologicznie czynnych do ziemi oraz gromadzenie nadmiaru wód opadowych lub roztopowych w zamkniętych lub otwartych zbiornikach retencyjnych.

W wyniku realizacji projektowanego planu dojdzie do uszczelnienia podłoża poprzez nowe zainwestowanie. Na skutek zniszczenia pokrywy roślinnej oraz profilu glebowego na etapie budowy może dojść do powstania warunków sprzyjających szybszej migracji wód opadowych do poziomów wód gruntowych oraz poziomu wgłębnego. W okresie po realizacyjnym nastąpi stabilizacja warunków gruntowowodnych. W odniesieniu do istniejącego zagospodarowania powierzchni infiltracji zostanie nieco zmniejszona, aczkolwiek nie w skali, która mogłaby znacznie zmienić środowisko wodno-gruntowe. W związku z budową nowych głęboko posadowionych obiektów może zaistnieć konieczność prowadzenia odwodnień budowlanych, których następstwem może być lokalne i krótkotrwałe, obniżenie zwierciadła wód podziemnych.

Poza tym, zawarto zapisy ustalające docelowe zaopatrzenie w wodę obiektów budowlanych z sieci wodociągowej, a także ustalające jako docelowe źródło zasilania sieci wodociągowe.

Teren znajduje się poza zasięgiem zagrożenia powodziowego.

Nie przewiduje się zmian stanów oraz istotnych zmian jakościowych wód podziemnych.

Zapisy planu w dostatecznym stopniu chronią wody powierzchniowe i podziemne, zarówno przed zanieczyszczeniami, jak i zmianami ich poziomu. Z uwagi na powyższe nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko wodno-gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne.

6.5. WPŁYW NA ATMOSFERĘ I WARUNKI KLIMATYCZNE

Realizacja projektu planu nie wpłynie w znaczącym stopniu na zmianę warunków klimatycznych i powietrza atmosferycznego, a prognozowane oddziaływania będą miały wyłącznie charakter lokalny o umiarkowanej sile oddziaływania. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nastąpi zwiększenie liczby emitorów powierzchniowych, co spowoduje zwiększenie emisji związków lotnych pochodzących z ogrzewania budynków. Ponadto wprowadzenie ciągów komunikacyjnych, większej liczby mieszkańców i pojazdów przyczyni się do wzrostu

zanieczyszczeń ze źródeł komunikacyjnych. Nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na klimat oraz warunki wymiany powietrza. Wpływ poszczególnych inwestycji na stan atmosfery będzie największy na etapie budowy, kiedy to nastąpi czasowa zwiększona emisja zanieczyszczeń, pyłów do atmosfery i substancji ropopochodnych z pojazdów i maszyn. Będzie to wynikiem pracy sprzętu budowlanego, składowania i transportu materiałów budowlanych, prac ziemnych. Uciążliwości te mogą występować krótkookresowo w skali lokalnej i będą ograniczone do terenów prowadzonych prac budowlanych. Wpływ przedsięwzięcia na warunki aerosanitarne w trakcie jego budowy będzie okresowy, ograniczony przestrzennie i jakościowo, jego ograniczenie można osiągnąć przez wygrodenie terenów realizacji prac budowlanych, ewentualnie zwilżanie obszaru w sytuacjach małej wilgotności powietrza itp.

Nie przewiduje się istotnego zwiększenia oddziaływania na stan powietrza atmosferycznego w obrębie obszaru objętego planem miejscowym, utrzymującego się po okresie budowy. Realizacja nowego zainwestowania nastąpi z koniecznym zastosowaniem rozwiązań zabezpieczających środowisko przed uciążliwościami. Emisja zanieczyszczeń do atmosfery w postaci związków lotnych i pyłów może w pewnym stopniu pogorszyć jakość powietrza atmosferycznego. Skala wprowadzanych zanieczyszczeń do powietrza będzie ograniczona. Ponadto nastąpi zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Nie prognozuje się, aby skala emisji zanieczyszczeń oraz skala ograniczenia powierzchni pokrytej roślinnością stanowiło zagrożenie dla lokalnego klimatu i powodowało jego istotne zmiany. Na skutek realizacji nowej zabudowy nie przewiduje się istotnego przekształcenia warunków przewietrzania. Nowe tereny zabudowane w niewielkim stopniu ograniczą wymianę powietrza, zwiększą stopień nagrzewania się mas powietrza. Przewiduje się nieznaczne zmniejszenie wilgotności powietrza. Na powierzchniach, które będą pokryte roślinnością opisywane negatywne oddziaływanie będzie zredukowane. W planie ustalono ochronę przed zanieczyszczeniami powietrza poprzez: a) zakaz eksploatacji instalacji i urządzeń powodujących wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, powodujących przekroczenie dopuszczalnych poziomów tych substancji określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony środowiska; b) nakaz realizacji nawierzchni ulic i parkingów z materiałów ograniczających emisję pyłu. W celu całkowitego wyeliminowania emisji szkodliwych pyłów z urządzeń grzewczych – ustalono zasilanie ich m.in. z sieci gazowej, dopuszczono zaopatrzenie terenu w

ciepło z odnawialnych źródeł energii. Ustalono docelowe zaopatrzenie w ciepło do ogrzewania pomieszczeń i przygotowania ciepłej wody użytkowej z sieci ciepłowniczej.

Nie przewiduje się istotnego zwiększenia oddziaływania na stan powietrza atmosferycznego w obrębie obszaru objętego planem miejscowym, utrzymującego się po okresie budowy. Realizacja nowego zainwestowania nastąpi z koniecznym zastosowaniem rozwiązań zabezpieczających środowisko przed uciążliwościami. Reasumując, realizacja ustaleń omawianego projektu miejscowego planu związana będzie z pojawieniem się w granicach obszaru opracowania nowych źródeł emisji zanieczyszczeń, których skala oraz charakter nie będą stanowiły zagrożenia dla dotrzymania obowiązujących standardów jakości powietrza atmosferycznego w przyszłości. Należy również zauważyć, iż projekt ten wprowadza ustalenia, których realizacja niewątpliwie przyczyni się do zminimalizowania ryzyka wzrostu zanieczyszczenia powietrza na analizowanym obszarze.

6.6. WPŁYW NA KLIMAT AKUSTYCZNY

W wyniku realizacji zapisów planu miejscowego potencjalnie nastąpi zwiększenie uciążliwości akustycznych. Pojawią się uciążliwości akustyczne na obszarach zabudowanych oraz na trasach prowadzących ruch do nowo projektowanych inwestycji. Klimat akustyczny rejonu opracowania ulegnie zmianom na skutek realizacji zapisów planu. Będzie to oddziaływanie bezpośrednie, lokalne. Skala uciążliwości klimatu akustycznego będzie przede wszystkim uzależniona od stopnia jego realizacji oraz realizacji poszczególnych inwestycji.

Wzrost hałasu jest możliwy na etapie realizacji inwestycji: wzrost liczby samochodów ciężarowych, ciężkiego sprzętu, prowadzonych prac budowlanych. Jednakże jest to działanie krótkoterminowe dotyczące fazy budowy inwestycji. Emisja hałasu w trakcie budowy jest traktowana jako prace okresowe i nie podlega regulacji prawnej w tym zakresie. Należy jednak zastosować tzw. bierną ochronę przed hałasem poprzez ograniczenie czasu pracy najbardziej hałaśliwych urządzeń w ciągu doby, z wykluczeniem godzin nocnych.

W zakresie ochrony przed hałasem ustalono obowiązek zapewnienia właściwego standardu akustycznego dla nowopowstającej zabudowy poprzez przestrzeganie dopuszczalnych poziomów hałasu, zgodnie z przepisami odrębnymi dla poszczególnych terenów.

Plan w dostatecznym stopniu uwzględnia działania minimalizujące uciążliwości związane z hałasem, zarówno poprzez sposób zagospodarowania terenu, jak i zapisy szczegółowe. Plan właściwie przewiduje zabezpieczenia przed uciążliwością hałasu w zakresie, jaki może być przedmiotem postanowień planu.

6.7. ZAGROŻENIE PROMIENIOWANIEM ELEKTROMAGNETYCZNYM

Nie prognozuje się wystąpienia zagrożenia promieniowaniem elektromagnetycznym. Realizacja zapisów projektu planu nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych norm promieniowania elektromagnetycznego, zarówno na obszarze planu, jak i w strefie jego wpływu.

Ustalono ochronę przed promieniowaniem elektromagnetycznym. W zakresie zagrożenia promieniowaniem elektromagnetycznym istotne są również zapisy dotyczące dostępu do sieci teletechnicznych i teleinformatycznych, w tym szerokopasmowych.

Analiza rzeczywistego zagrożenia promieniowaniem elektromagnetycznym jest możliwa na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdzie rozpatruje się rozkład promieniowania wokół anten oraz wyznacza obszary, dla których gęstość mocy przekracza wartość dopuszczalną, a więc nie wchodzi w zakres przedmiotowego opracowania.

Rozbudowa powyższych elementów nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych. Prognozuje się, iż w pełni zostaną zachowane i dotrzymane dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych.

Przy respektowaniu przepisów odrębnych pojawienie się nowych obiektów będących źródłem promieniowania elektromagnetycznego nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych. W związku z powyższym nie prognozuje się powstania negatywnego znaczącego oddziaływania na środowisko.

6.8. WPŁYW NA ZABYTKI I DOBRA MATERIALNE

W obszarze planu występują obiekty o wartościach kulturowych, ujęte w gminnej ewidencji zabytków:

- a) dom murowano-drewniany początek XX w przy ul. Ks. Ignacego Wierobieja 22 (dz. ew. nr 1394) na terenie oznaczonym symbolem 1MN-U,
- b) dom murowany początek XX w przy ul. Ks. Ignacego Wierobieja 34 (dz. ew. nr 1389/1) na terenie oznaczonym symbolem 2MN-U.

Z tego względu w dokumencie planistycznym określono wymagania i zasady ich ochrony.

Główne zagrożenia dla dóbr materialnych to zagrożenia o charakterze naturalnym np.: gwałtowne ulewy, trąby powietrzne, długotrwałe opady czy susze, jednak skala zagrożenia dla przedmiotowego obszaru jest analogiczna do pozostałych części miasta. Obszar opracowania znajduje się poza granicami zagrożenia powodziowego, nie występują tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi.

6.9. WPŁYW NA KRAJOBRAZ

Przy planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględniono wpływ na krajobraz. Elementami, które kształtują krajobraz oraz wpływają na jego układ, estetykę, jak również funkcjonowanie są: kompozycja urbanistyczna, architektura zabudowy, kompozycja przestrzenna, ciągi ekologiczne, występowanie elementów dysharmonijnych oraz elementów o wartościach krajobrazowych (w tym przyrodniczych, ekologicznych, kulturowych, społecznych, ekonomicznych itd.). Realizacja zapisów planu wiąże się z częściową zmianą użytkowania przestrzeni poprzez wprowadzenie kolejnych budynków, infrastruktury technicznej, ciągów drogowych oraz utwardzeniem powierzchni ziemi.

Największe zmiany będą zachodzić w terenach dotychczas pokrytych roślinnością. Wdrożenie ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uzupełni istniejący krajobraz zurbanizowany o kolejne obiekty budowlane. Natomiast będzie to stanowić kontynuację i uzupełnienie funkcji terenowych przyjętych dla tej części miasta, w sąsiedztwie już istniejących zabudowań i ciągów komunikacyjnych. W wyniku ich realizacji powstaną zabudowania o podobnym charakterze i funkcji. Wszystkie dopuszczone projektem planu miejscowego zmiany wprowadzają nową zabudowę w sposób uporządkowany. Przewiduje się, że zainwestowanie nie nastąpi od razu, a cały proces będzie mocno rozłożony w czasie.

Jako pozytywne uznaje się ustalenie wskaźników powierzchni biologicznie czynnej. Wyeliminowane zbiorowiska roślinności w części zostaną zastąpione przez zielen towarzyszącą zabudowie, co stanowi pewnego rodzaju kompensację przyrodniczo-krajobrazową oraz przyczyni się do utrzymania lokalnych powiązań ekologicznych w obszarze opracowania oraz w jego otoczeniu. Realizacja powyższych zapisów ograniczy możliwość wprowadzania zabudowy nie uwzględniającej konieczności utrzymania funkcji biologicznych oraz wymusi pozostawienie części powierzchni

dostępnej dla przedstawicieli lokalnej flory i fauny zagospodarowanej zielenią oraz o powierzchni wolnej od utwardzenia.

W planie wskazuje się wymogi w zakresie warunków, zasad i standardów kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu: maksymalną i minimalną intensywność zabudowy, maksymalną wysokość, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, gabaryty obiektów, a także geometrię i pokrycie dachów, minimalną liczbę miejsc do parkowania, linie zabudowy, minimalną powierzchnię nowo wydzielanych działek budowlanych.

Ustalenia planu wprowadzają wiele zapisów mających porządkować przestrzeń terenów zurbanizowanych, a także wpływać korzystnie na ochronę i kształtowanie ładu przestrzennego. Między innymi ustalono strukturę przestrzenną obszaru planu poprzez wyznaczenie terenów o różnym przeznaczeniu.

Ustalenia planu wpłyną w umiarkowanym lub w zależności od stopnia realizacji planu w większym stopniu na zmianę warunków krajobrazowych obszaru opracowania.

Ustalone przeznaczenie oraz zasady zagospodarowania przyczynią się do optymalnego wykorzystania zasobów przestrzennych terenu. Przyjęcie powyższych ustaleń powinno pozwolić na wytworzenie się przestrzeni miejskiej o spójnej i przemyślanej wizji, zgodnej z polityką przestrzenną całego miasta, która została zapisana w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka. W związku z powyższym nie prognozuję się powstania negatywnego znaczącego oddziaływania na krajobraz.

6.10. WPŁYW NA OBIEKTY I OBSZARY OBJĘTE OCHRONĄ PRAWNĄ, POWIĄZANIA PRZYRODNICZE

Planowane zagospodarowanie i zainwestowanie nie narusza przepisów ochrony przyrody i nie powoduje konfliktów z obszarami i obiektami prawnie chronionymi, zlokalizowanymi poza granicami projektu planu miejscowego. Przy projektowaniu uwzględniono występujące formy ochrony przyrody.

Przedmiotowy teren znajduje się poza obszarami Natura 2000. Najbliżej położony jest Obszar Natura 2000 Puszcza Białowieska (PLC200004) - ok. 1,3 km w kierunku południowo-wschodnim od granicy planu miejscowego. Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego nie wpłynie na pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt obszarów Natura 2000, nie spowoduje dezintegracji obszarów Natura 2000, nie wpłynie na spójność sieci obszarów Natura

2000. Prognozuje się, iż realizacja zapisów planu miejscowego nie będzie znacząco negatywnie oddziaływać na obszary chronione, obszary Natura 2000 oraz nie naruszy spójności tych obszarów.

Obszar opracowania znajduje się w zurbanizowanej części miasta, poza istotnymi powiązaniem przyrodniczymi w skali miasta. Ustalone wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej wpłyną korzystnie na utrzymanie lokalnych powiązań ekologicznych w skali obszaru opracowania oraz w jego otoczeniu. Realizacja powyższych zapisów ograniczy możliwość wprowadzania zabudowy nie uwzględniającej konieczności utrzymania funkcji biologicznych oraz wymusi pozostawienie części powierzchni dostępnej dla przedstawicieli lokalnej flory i fauny zagospodarowanej zielenią oraz o powierzchni wolnej od utwardzenia.

Ponadto należy podkreślić, że dla skutecznej i realnej ochrony obszarów cennych przyrodniczo zagospodarowanie terenu winno być realizowane właśnie poprzez miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego sporządzane w zgodności ze studium. Rozwój i kształtowanie przestrzeni przy pomocy planów miejscowych odbywa się w warunkach regulowanych, o jasno wytyczonych zasadach zagospodarowania przestrzeni. Jest to niezwykle istotne, bo już na etapie sporządzania dokumentu można wyeliminować największe zagrożenia dla środowiska albo w sposób kontrolowany minimalizować ich negatywny wpływ na środowisko. Procedura sporządzania planu umożliwi analizę uwarunkowań przyrodniczych, społecznych i gospodarczych, zdiagnozowanie istniejących i potencjalnych zagrożeń dla środowiska, wskazanie zadań i wartości nadrzędnych, a następnie wybranie wariantu optymalnego. Stworzenie klarownych zasad funkcjonowania przestrzeni pozwala na harmonijny rozwój w warunkach zrównoważonego rozwoju.

6.11. WPŁYW NA GOSPODARKE ODPADAMI

W wyniku realizacji projektu planu nastąpi powiększenie obszarów zabudowy. Będzie to miało wpływ na gospodarkę odpadami. Przyrost terenów zabudowanych będzie się wiązać ze wzrostem ilości wytwarzanych odpadów charakterystycznych dla danego sektora gospodarczego. Nastąpi to na etapie realizacji w postaci oddziaływania chwilowego oraz na etapie funkcjonowania nowej zabudowy w postaci oddziaływania stałego. Ilość odpadów uzależniona jest od rodzaju poszczególnych inwestycji, które nie są przesądzone na etapie planu miejscowego, jak również od

stopnia realizacji zapisów planu. Prognozowane największe oddziaływania w zakresie gospodarki odpadami będą zachodzić w miejscach składowania i przetwarzania odpadów.

Na etapie realizacji inwestycji prognozuje się okresowe, zwiększone oddziaływanie w zakresie gospodarki odpadami. W trakcie budowy inwestycji mogą powstawać odpady, takie jak szkło, drewno, papier i tworzywa sztuczne, odpady asfaltowe, z betonu, gruzu, gipsu czy materiałów ceramicznych, gleba i ziemia, a także odpady komunalne. Odpady powstałe w trakcie budowy powinny być wtórnie wykorzystane lub usuwane zgodnie z obowiązującymi przepisami. Potencjalne zagrożenia to niewłaściwe magazynowanie odpadów (np.: brak przystosowanych miejsc, brak selekcji odpadów, dostęp osób postronnych, brak zabezpieczeń zapobiegających przedostawaniu się zanieczyszczeń do środowiska).

Potencjalne zagrożenia to niewłaściwe magazynowanie odpadów (np.: brak przystosowanych miejsc, brak selekcji odpadów, dostęp osób postronnych, brak zabezpieczeń zapobiegających przedostawaniu się zanieczyszczeń do środowiska). W planie ustalono gospodarowanie odpadami w ramach poszczególnych działek budowlanych, na warunkach określonych w przepisach odrębnych z zakresu odpadów.

Zapisy planu właściwie regulują gospodarkę odpadami w zakresie, jaki może stanowić przedmiot studium i są zgodne z obowiązującymi przepisami w zakresie gospodarki odpadami. Nie przewiduje się powstania negatywnego znaczącego oddziaływania na środowisko.

7. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO ORAZ ODDZIAŁYWANIU NA OBSZARY SIECI NATURA 2000

W wyniku przeprowadzonych analiz i ocen stwierdzono, że proponowany sposób zagospodarowania terenu oraz realizacja zapisów planu nie prowadzi do powstania oddziaływań transgranicznych.

Przedmiotowy teren znajduje się poza obszarami Natura 2000. Najbliżej położony jest Obszar Natura 2000 Puszcza Białowieska (PLC200004)- ok. 1,3 km w kierunku południowo-wschodnim od granicy planu miejscowego. Proponowane zapisy w należyłym stopniu chronią środowisko przed niekorzystnymi zmianami w zakresie, jaki jest możliwy to ustalenia w tego typu dokumencie planistycznym. Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie na pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych oraz

siedlisk gatunków roślin i zwierząt obszarów Natura 2000, nie spowoduje dezintegracji obszarów Natura 2000, nie wpłynie na spójność sieci obszarów Natura 2000.

8. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ZAPOBIEGAJĄCYCH, OGRANICZAJĄCYCH LUB KOMPENSUJĄCYCH POTENCJALNE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Dokument poddany analizie, z nakazu ustawodawcy, zawiera zapisy dotyczące ochrony środowiska. W projekcie planu są zatem zawarte ustalenia, których celem jest nie tylko zrównoważony rozwój z poszanowaniem wartości przyrodniczych i krajobrazowych terenów objętych opracowaniem, ale także dążenie do poprawy jakości środowiska. Te zapisy mają na celu m.in. zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

W wyniku przeprowadzonych analiz nie stwierdzono potrzeby proponowania innych dodatkowych, bądź alternatywnych rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływania na środowisko.

9. PROPOZYCJE ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stanowi, że zakres Prognozy oddziaływania na środowisko obejmuje również przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań przyjętych w projekcie planu. Opracowany projekt planu miejscowego jest zgodny ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka. Najważniejsze decyzje z punktu widzenia ochrony środowiska zostały podjęte na etapie sporządzania Studium i plan nie może ich naruszać. Dotyczy to w szczególności ilości, sposobu oraz zasięgu terenów przeznaczonych pod zabudowę.

W trakcie prac nad projektem planu zespół autorski analizował wnioski złożone do planu, istniejące dotychczas dokumenty planistyczne, wyniki innych opracowań planistycznych. Analiza wpływu ustaleń procedowanego wynikowego projektu planu nie wykazała znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko.

W zakresie ochrony środowiska rozwiązania wskazane w planie są korzystne dla funkcjonowania środowiska i stanu jego ochrony. plan uwzględnia uwarunkowania

środowiskowe, potrzebę ochrony środowiska obszaru opracowania oraz jego okolic, konieczność zabezpieczenia zdrowia ludzi na tym terenie. Proponowane zapisy w należyłym stopniu chronią środowisko przed niekorzystnymi zmianami w zakresie, jaki jest możliwy to ustalenia w tego typu dokumencie planistycznym. Ponadto, w granicy opracowania nie występują obszary chronione na mocy ustawy o ochronie przyrody.

Przedmiotowy teren znajduje się poza obszarami Natura 2000. Najbliżej położony jest Obszar Natura 2000 Puszcza Białowieska (PLC200004) - ok. 1,3 km w kierunku południowo-wschodnim od granicy planu miejscowego. Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego nie wpłynie na pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt obszarów Natura 2000, nie spowoduje dezintegracji obszarów Natura 2000, nie wpłynie na spójność sieci obszarów Natura 2000.

Analiza końcowego projektu planu wskazuje, że z punktu widzenia ochrony środowiska nie ma potrzeby stosowania rozwiązań alternatywnych do tych przedstawionych w projekcie planu.

Ustalenia zaproponowane w analizowanym dokumencie są zgodne z przepisami prawa w zakresie m.in. ochrony środowiska, ochrony przyrody oraz innymi przepisami szczegółowymi. Ponadto przewidywane zagospodarowanie terenów wydaje się być funkcją społecznie i gospodarczo uzasadnioną na przedmiotowym terenie oraz dającą możliwość rozwoju tego rejonu.

Stwierdza się zatem brak konieczności wyznaczania rozwiązań alternatywnych w stosunku do rozwiązań wskazanych w projekcie planu.

10. TRUDNOŚCI PRZY OPRACOWYWANIU PROGNOZY WYNIKAJĄCE Z CHARAKTERU DOKUMENTU

Podczas sporządzania niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko nie napotkano poważniejszych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, odnoszących się do przedstawionych kierunków oraz charakteru oddziaływań na środowisko realizacji projektu planu.

11. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU

Ze względu na charakter i skalę zmian, jakie niesie ze sobą realizacja planu, nie przewiduje się konieczności dokonywania szczególnej analizy skutków postanowień przedmiotowego dokumentu. Oddziaływanie na środowisko, nawet przy realizacji wszystkich zapisów planu, nie powinno zmienić się na tyle silnie, by konieczne było wprowadzenie zupełnie nowych narzędzi i metod obserwacji środowiska.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez Burmistrza Miasta Hajnówka wynikająca z zapisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji postanowień planu na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego oraz realizację inwestycji, które mogą znacząco wpływać na obszary podlegające ochronie prawnej na mocy ustawy o ochronie przyrody.

Dodatkowym instrumentem analizy skutków realizacji projektowanego dokumentu jest monitoring środowiska prowadzony przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Organ ten wykonuje zadania wynikające z Państwowego Programu Monitoringu Środowiska. Raporty z oceny stanu i funkcjonowania środowiska wraz z informacjami na temat uciążliwości jak: hałas i odpady, są wymiernym odzwierciedleniem zmian zachodzących na przestrzeni miasta na skutek wprowadzonego dokumentu planistycznego. Cykliczność prowadzonych badań pomiarowych i publikacja raportów jest gwarancją stałego dopływu danych nie tylko na temat zmieniającej się jakości środowiska naturalnego, ale i spełnienia zapisów planu w odniesieniu do gospodarki odpadami, wprowadzanej infrastruktury technicznej i komunikacyjnej.

Dla ochrony stanu środowiska oraz warunków życia ludzi istotne będzie przeprowadzenie monitoringu porealizacyjnego oraz okresowych pomiarów emisji lub

ciągłych dla wybranych parametrów. Odrębna kwestia to dostosowanie inwestycji do wytycznych zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w zależności od parametrów przedsięwzięcia respektowanie wymagań zawartych w niezbędnych pozwoleniach (m.in. pozwoleniu zintegrowanym). Mając na uwadze obecny stan i funkcjonowanie środowiska w trakcie monitoringu należy szczególną uwagę zwrócić na stan powietrza atmosferycznego, klimatu akustycznego, warunki wodno-gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne, jakości gleb, prowadzoną gospodarkę odpadami oraz na bioróżnorodność, a także elementy o wartościach kulturowych. Wszelkie zasoby przyrodnicze i kulturowe tworzą środowisko miasta Hajnówka i należy je chronić.

12. STRESZCZENIE

Prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona w oparciu o obowiązujące przepisy – przede wszystkim o *Ustawę o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z nią w prognozie dokonano oceny oddziaływań na środowisko, które mogą powstać w wyniku ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Hajnówka – rejon ul. Piaski i ul. Władysława Jagiełły.

Stan istniejący środowiska przyrodniczego został scharakteryzowany poprzez opis takich elementów jak: budowa geologiczna i rzeźba terenu, wody powierzchniowe i podziemne, gleby, klimat, powietrze, hałas, promieniowanie elektroenergetyczne, a także flora, fauna, walory krajobrazowe i kulturowe oraz formy ochrony przyrody, powiązania przyrodnicze. Rozpoznano istniejące zagrożenia dla stanu i funkcjonowania środowiska oraz problemy ochrony środowiska.

W niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko przedstawiono wyniki wieloczynnikowej analizy wpływu ustaleń planu na środowisko. Omówiono potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji postanowień planu. W efekcie analiz scharakteryzowano przewidywane skutki wpływu ustaleń planu na środowisko, w tym na: warunki życia i zdrowie ludzi, bioróżnorodność, faunę i florę, powierzchnię ziemi i gleby, środowisko wodno-gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne, atmosferę, klimat akustyczny, krajobraz, obiekty i obszary objęte ochroną prawną oraz gospodarkę odpadami oraz zagrożenie promieniowaniem elektromagnetycznym.

W prognozie zawarto również informacje na temat wymaganego ustawą zakresu i metodyki prognozy, materiałów stanowiących podstawę do sporządzenia prognozy oraz planu, a także źródeł informacji. Przybliżono cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym w kontekście niniejszego opracowania oraz sposobów, w jakich zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu planistycznego. Przedstawiono potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku przerwania prac nad projektem planu i braku realizacji jego postanowień, a więc dokonano analizy obowiązującego dokumentu planistycznego. Zaproponowano rozwiązania alternatywne odnośnie projektowanych ustaleń. Określono metody analizy skutków realizacji postanowień planu. Oceniono, iż proponowane sposoby zagospodarowania terenów nie prowadzą do powstania transgranicznego oddziaływania na środowisko oraz stwierdzono brak konieczności wyznaczania rozwiązań alternatywnych w stosunku do rozwiązań wskazanych w projekcie planu.

Zapisy projektu planu zapewniają właściwe użytkowanie i zagospodarowanie terenów cennych pod względem przyrodniczym oraz są zgodne z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska oraz dokumentami strategicznymi odnoszącymi się do miasta Hajnówka.

ZAŁĄCZNIK: OŚWIADCZENIE KIERUJĄCEGO ZESPOŁEM

Otrębusy 17.11.2022 r.
miejsowość i data

OŚWIADCZENIE AUTORA

Na podstawie art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f oraz art. 74a ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.), oświadczam, że posiadam uprawnienia do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.),

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

KANON Spółka z o.o.
05-805 Otrębusy, ul. Nadarzyńska 54
REGON: 015542650, NIP PL 9521935293

②

.....
podpis

SUNBAR Spółka z o.o.
05-805 Otrębusy, ul. Nadarzyńska 54
Regon: 015542650, NIP PL 9521935293